

# SLOVENSKI LIST

IV 79003

## ORGANO DE LA COLECTIVIDAD YUGOESLAVA

Dirección y Administración: Gral. César Díaz 1657, U. T. 59, Buenos Aires

Leto VIII.

BUENOS AIRES, 9. JANUARJA 1937

Štev. 1.

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctvs.

LIST IZHAJA OB SOBOTAH  
Rokopisi se ne vračajo

Naročnina: Za Ameriko in za celo leto \$ arg. 6.—; za pol leta 3.50; Za druge dežele 2.50 USA-Dolarjev.

## NAŠI JAVNOSTI

"Novi list" in "Slovenski tednik" sta se združila v eno samo glasilo slovenskega izseljenstva v Južni Ameriki, v "Slovenski list". Mislimo da nič ne pretiravamo, če rečemo, da pomeni ta združitev nad vse važen ter mnogo obetajoč dogodek, ki ga bo gotovo pozdravila z iskrenim veseljem vsa naša javnost.

Združitev listov se je izvršila brez slehernega bobnanja, pač pa po treznem preudarku in v globokem ter iskrenem prepričanju, da je tako najbolj prav za skupne koristi našega izseljenstva, ker je samo z združitvijo sil mogoče pričakovati, da bo skupno delo rodilo za našo kolonijo lepše kulturne, gospodarske in socialne uspehe, nego jin je moglo doslej prinašati.

Glavni namen "Slovenskega lista" je služiti koristim slovenske in s tem tudi jugoslovanske izseljenske skupnosti v tem delu sveta. Ker je glasilo slovenskega delovnega ljudstva v izseljenstvu, se bo list vselej potegoval za koristi in pravice delavstva; nasproten bo, po svojem smotru, vsakemu izrabljanju človeka ter bo podpiral vsako socialno reformo v korist dela. Prizadeval si bo služiti izobraževanju posameznika in podpiral bo vsako kulturno akcijo izseljenskih organizacij, katerih delovanje je za slovensko izseljensko skupnost koristno. "Slovenski list" bo stal na stališču, da je Jugoslavija domovina vseh Srbov, Hrvatov in Slovencev in vztrajno se bo boril proti kulturnemu, gospodarskemu in političnemu zatiranju bratov onstran meje. Aktivno ne bo posegal v nobene strankarske boje niti v domovini, niti v Argentini, stal pa bo, v skladu s politično tradicijo našega naroda, vselej na začelu demokracije in odklanjal bo slehern o ekstremistično propagando.

List je last Konsorcija "Novega lista" in "Slovenskega prosvetnega društva" v Buenos Airesu, vodi ga pa poseben odbor, v katerem imata SPD in KNL vsak po tri svoje zastopnike.

Izdajatelji "Slovenskega lista" ter tisti, ki ga pišejo in upravljajo, ne iščejo od njega nikakih gmotnih dobičkov, marveč imajo edinole namen in željo, da bi list bil v kar največji meri koristen slehernemu našemu izseljencu in vsej naši skupnosti. Mogel pa bo uspešno vršiti svojo nalogo le tedaj, če ga bo vse naše izseljenstvo tudi v resnici podpiralo tako in še bolj nego je doslej oba lista, iz katerih je vzrastlo sedaj edino in skupno glasilo vseh Slovencev v Južni Ameriki.

Rojaki! Rojakinje!

Prepričani smo, da je združitev listov pametna stvar; uverjeni smo, da so smernice, katerih se bo držal "Slovenski list", edino pravilne; zagotavljamo vas, da nas vodijo najboljši nameni in zato vas prosimo in zato od vas pričakujemo, da nas boste podpirali pri našem delu.

"SLOVENSKO PROSVETNO DRUŠTVO"  
"KONSORCIJ NOVEGA LISTA"

## AVISO

Comunicamos a los suscriptores, avisadores y amigos de los periódicos de la colectividad yugoeslava "NOVI LIST" y "SLOVENSKI TEDNIK" que —en homenaje a la unión de las fuerzas vivas de la colectividad que felizmente se está produciendo en los últimos tiempos— hemos decidido hacer la fusión de los dos periódicos mencionados en un solo y único órgano esloveno de la colectividad yugoeslava en la América del Sud bajo el título de "SLOVENSKI LIST" cuyo primer número presentamos.

El "SLOVENSKI LIST" continuará persiguiendo los nobles propósitos a los cuales han servido el "SLOVENSKI TEDNIK" durante siete años y el "NOVI LIST" durante sus cuatro años de vida: será servidor fiel y desinteresado de los intereses de la colectividad y promovedor activo de las relaciones amistosas, de todo orden, entre la noble y hospitalaria Nación Argentina, segunda patria de nuestros laboriosos inmigrantes, y la Nación Yugooslava.

"SLOVENSKI TEDNIK"  
"NOVI LIST"

### NAROČNIKOM IN PRIJATELJEM "NOVEGA LISTA"

"Slovenski tednik" in "Novi list" sta se združila v eno in edino slovensko tedensko izseljensko glasilo v Južni Ameriki — v "Slovenski list", katerega prvo številko Vam danes predstavljamo. Prepričani smo, da boste vsi z zadoščenjem in z iskrenim veseljem pozdravili to združitev, ki odpravlja marsikaj neveseljega iz naše kolonije in ustvarja obenem podlago za lepo in kori-

stno sodelovanje vseh naših ljudi, ki so dobre volje.

Toplo se vsem naročnikom, oglaševalcem in prijateljem "Novega lista" zahvaljujemo za naklonjenost, ki so nam jo tako zvesto izkazovali, obenem pa jih prosimo, naj s še večjo vnemo, s še večjim navdušenjem podpirajo sedaj ta naš skupni list, da bo lepo rasel in se širil, da nam bo vsem v veselje in v ponos.

"NOVI LIST"

## Poslanik Dr. Čankar o nekaterih izseljenskih problemih

Uredništvo "Slovenskega lista" se je obrnilo na našega novega poslanika g. dr. Izidorja Čankarja s prošnjo, da bi povedal nekoliko besed za našo izseljensko skupnost v Južni Ameriki, pa je g. minister rad ustregel naši želji. Tu prinašamo njegove izjave:

Zelo prijetno mi je, da se mi je po ljubeznivem povabilu uredništva ponudila prilika, da morem po izročitvi svojih akreditivov g. predsedniku republike Argentine in takoj ob pričetku novega leta izpregovoriti tukajšnji jugoslovanski koloniji nekaj besed. Naj omenim pri tem tri stvari, ki se mi zdijo važne in ki, ako sem mogel v tem kratkem času stanje v naši koloniji pravilno oceniti, naše izseljenstvo posebno zanimajo. To je razmerje naše kolonije do Jugoslavije, razmerje do naših domačih notranjepolitičnih moči in slednjič razmerje do velikih vprašanj, ki posegajo danes v politično življenje že skoraj vseh držav.

Jugoslovanska državna skupnost mora biti osnova vsega našega političnega mišljenja in udejstvovanja, zakaj samo po tej državni skupnosti morejo Srbi, Hrvati in Slovenci živeti polnovredno življenje med ostalimi narodi. Če kdo drugače misli, je nepolitična glava, je sanjač. Če bi Jugoslavije ne bilo, bi Slovenci zopet gledali tuje napise na Zidanem mostu, tuje ljudske šole ob Savi, tuje najvišje politične in sodne uradnike v svojem glavnem mestu in bi živeli dalje življenje suženjskega naroda; brez Jugoslavije bi Hrvat-ska, okrnjena na vseh straneh, postala politično brezpomembna provinca in predmet krute politične in gospodarske eksploatacije; brez Jugoslavije bi Srbija bila neznatna balkanska država. Šele ta velika jugoslovanska državna tvorba nam je dala vsem politične moči, mednarodnega ugleda in možnosti, da se gospodarski razvijemo, kakor delavnost našega ljudstva in bogastvo naše zemlje dopuščata.

Seveda je notranje državno življenje odmevalo tudi med jugoslovanskim izseljenstvom v daljnem svetu; hrup strankarskih bojev, ki so se bojevali tamkaj, se je kakor po megafonu prenašal preko oceana. To ni nič čudnega, zakaj čim tešneje je kolonija navezana na svojo rodno zemljo, s tem večjo strastjo sprejema vse, kar se v njej dogaja. Toda medtem ko spremljamo notranjepolitične dogodke v domovini in ko nam naša vroča kri ne bo dala, da jih opazujemo z budističnim mirom, moramo vendar gledati te dogodke z drugačnim pogledom, nego jih gleda bojeviti strankar, strumno uvrščen v svojo organizacijo doma.

Tu jih moramo gledati z večjo objektivnostjo, ki nam bo potrdila, da se je Jugoslavija, kljub vsem težkim dogodkom, v osemnajstih letih skupnega državnega življenja Srbov, Hrvatov in Slovencev zunanje-politično dvignila do velikega ugleda, da se je gospodarski krepko razvila, da se je upravno razmeroma zelo hitro izpopolnila in da kulturno ustvarja blago, ki ga smemo z mirno dušo pokazati na kulturnem tržišču evropskih narodov zelo starih tradicij. Človek, zapleten doma v osebne politične spore in dnevne strankarske boje, more to znamenito dejstvo prezreti; mi pa ne smemo pozabiti nanj, zakaj daje nam poguma, ponosa in upanja.

Ti osebni politični spori in dnev-

ni strankarski boji so v daljni jugoslovanski koloniji nepotrebni, so brezsmiselni, so škodljivi. V Jugoslaviji je dovolj zelo brihtnih glav, ki bodo, kakor kaže, kljub vsemu znale pereča vprašanja notranje politike slednjič vendarle tako rešiti, kakor zahteva korist ljudstva in države. Mi tukaj brezsmiselno tratimo svoje moči, ako notranjepolitične boje svoje domovine prenašamo na argentinska tla, ker s tem nihče ne pomaga svojem političnemu prijatelju doma, marveč le škodi zavesti bratske skupnosti in mirnemu sožitju ter tako tudi ugledu kolonije v tujini.

Nekateri mislijo — čeprav po krivici, kakor sem prepričan — da je svet danes že razdeljen v dva tabora, v fašističnega in komunističnega, in skušajo Jugoslavijo enostransko opredeliti glede teh vprašanj; tudi v tukajšnjem jugoslovanskem tisku se je o tem govorilo. Zato je potrebno reči, da so vsi takšni in podobni komentarji o jugoslovanski politiki napačni. Jugoslavija ni niti fašistična niti komunistična in ima za to svoje držanje dovolj dobre razloge. Kar ona hoče v svoji politiki, je spoštovanje njenih pravic, mir na zunan in znotraj ter vztrajno delo za stalen gospodarski in kulturni napredek naroda.

In v tem ji tudi najbolj daljni izseljenec more pomagati. Jugoslovanska kolonija v Argentini je po veliki večini mlada in po svojem največjem delu gospodarsko šibka; treba je, da sleherni zase in vsi za skupnost zastavijo moči, da se po sameznik in narodna celota gospodarsko okrepi. Jugoslovanska kolonija kulturno nikakor ni tako zaostala kakor nekatere druge, a vendar je treba, da naša prosvetna društva svoje vzgojno delo še bolj razširijo in da pritegnejo v svoje vrste čim več rojakov, tudi tiste, ki so danes še brezbrizni za naša narodna in prosvetna stremeljena.

Naše šolstvo je v Argentini — razen nekaj malo poskusov, nesebično in brez sleherne pomoči začeti — popolnoma zanemarjeno; tako da se raznarodovanje naših otrok vrši mnogo hitreje in škodljiveje, nego je po naravi stvari nujno; treba je, da se vsa kolonija upreže v delo za narodno zaščito naše dece in da se to delo sistematično organizira.

Da vse to opravimo, mora med nami vladati razen osebnega poštenja medsebojno zaupanje, prava ljubezen in neporušljiva zavest nacionalne skupnosti, ki prezira tisto, kar nas razlikuje, in gleda zlasti tisto, kar nas druži. To je potrebno doma, še mnogo bolj je to potrebno v tujini. Naj mi še tako pretiravamo važnost razlike med Subotico in Cetinjem, med Skopljem in Ljubljano, tujec teh razlik ne vidi in ne razume; pred njim smo vsi zgolj Jugoslavlani in v njegovi sodbi je sleherni za vse druge odgovoren. Le nespameten človek more pozabiti na srbstvo svetega Save, na Kosovo polje in na Karadžordja, more pričakovati, naj izgrinejo iz spomnina hrvatski kralji in Grgur Ninski, more zahtevati, naj Slovenci nehajo govoriti tisti jezik, ki ga je pred štiristo leti pisal in tiskal Primož Trubar, toda tujina gleda v nas vendar nekaj drugega: jugoslovansko nacijo. Naša dolžnost je, da ravnamo v vsem tako, da se bo ime te nacije s spoštovanjem imenovalo in da ga bomo sami s ponosom nosili.

## RAZNE VESTI

Velika Britanija in Italija sta se pogodili, da bosta spoštovali medsebojne interese na Sredozemskem morju ter da de bosta skušali spremeniti sedanje stanja moči na njem. S tem se je začelo uredilo razmerje med Londonom in Rimom in se je odstranila ona huda napetost, ki je bila nastala v odnosajih med Anglijo in Italijo za časa etiopske vojne.

Abd-el-Krimu, junaku iz riske vojne, ki je dolgo kljuboval Špancem in Francozom, a je bil končno le premagan ter interniran na otok Réunion, nameravajo Francozi vrniti svobodo ter mu dovoliti da se nastani v Franciji.

V Kaspiškem morju, v Rusiji, je silen vihar zalotil veliko število ribiških čolnov ter jih pogнал na odprto morje. Več sto ribičev, ki so brez tople obleke in brez živeža, se nahaja v smrtni nevarnosti in plavajoče ledene gore groze, da zdrobijo njihove čolne. Oblasti so poslale na pomoč letala in ledolomce.

Na tragičen način se je zaključil izlet, ki ga je priredila neka šola iz Santiaga de Chile po reki Maipo. Šolarji so se vozili na splavu, ki se je — radi nepredvidnosti in razposajenosti otrok — prevrnil. Učitelj-njegova žena in trije otroci so utonili.

Veliko strateško cesto, ki bo peljala iz Moskve na zapadno mejo, grade že nekaj mesecev v Rusiji. Pri delu so zaposleni izključno politični kaznjenci. Cesta bo tako široka, da bo moglo po več vozov hkrati vstrie voziti.

Strašna nesreča se je dogodila v Meksiku pri gradnji ceste med Bermejillom in Palmitejem; eksplodiralo je več sto kg dinamita ter ubilo 36 delavcev in jih veliko ranilo.

V Solunu v Grčiji se nahaja že več tednov španski tovorni parnik, natovorjen s strojniciami in municijo, ki jih je imel peljati iz Rusije na Španško. Posadka se brani zapustiti luko ter kreniti z ladjo proti španskim vodam, ker se boji, da bi parnik padel frankovcem v roka.

Holandska prestolonaslednica princesa Julijana se je v sredo poročila s knezom Bernardom von Lippe Riersterfeldom. Vršile so se velike svečanosti in zadovoljni so bili tudi mnogi kaznjenci, ki so bili ob tej priliki pomiloščeni.

Med 230 obtoženci, ki so osuđljeni sodelovanja pri novemberski komunistični revoluciji v Braziliji, je tudi argentinski državljani Rodolfo Ghoidi. Nekateri obtožence je že začel soditi posebni tribunal za zaščito države.

V Italiji, od Pontebe v smeri proti Jugoslaviji je bil v četrtek ob 22.25 močan potresni sunek, ki je poškodoval veliko hiš v Pontebi in v Chiusaroti. Ljudje so v strahu bežali na polja, kjer so v najhujšem mrazu prenočili. O človeških žrtvah ne poročajo.

# Argentinske vesti

## NAŠ NOVI POSLANIK AKREDITIRAN PRI ARGENTINSKI VLADI

V torek 29. decembra je predsednik republike gen. Justo sprejel v svečani avdijenci našega novega opolnomočenega ministra g. dr. Izidorja Cankarja, kateri mu je predložil svoja poverljiva pisma. Ob tej priliki je naš g. poslanik imel kratek govor, v katerem je posebej omenjal prijateljske vezi, ki družijo Argentino in Jugoslavijo, da bi se s sklenitvijo naše številne jugoslovanske kolonije in pa potrebo, da bi se s sklenitvijo trgovinske pogodbe ojačile tudi trgovinske zveze med obema državama.

Pred vladno palačo in pozneje na poslaništvu je g. poslaniku izrazilo svoje čestitke mnogo članov komisije.

## DR. STOJANOVIČ ODPOTOVAL V NEW YORK

G. dr. Božidar Stojanovič, bivši odpravnik poslov in svetnik našega poslaništva v Buenos Airesu, danes je 2. t. m. zapustil; odpeljal se je z ladjo "Western Prince" proti New Yorku, kjer bo prevzel mesto tamošnjega generalnega konzulata.

Slovo, ki mu ga je priredila kolonija, je jasno pokazalo, kako velike simpatije si je znal g. dr. Stojanovič pridobiti med vsemi našimi izseljenci v onem kratkem času, ko je bival med nami; bil je mož, ki je imel za vsakega izseljenca prijazno in iskreno besedo ter odprto srce, mož, ki je takoj po svojem prihodu stopil v stike z našim tukajšnjim narodom ter se zanimal za vsa naša izseljenska vprašanja. Na predvečer njegovega odhoda se je vršila v hotelu "Castellar" poslovilna večerja, na kateri je bilo preko 70 oseb. Cela vrsta govornikov se je oglasila k besedi, da izreče dr. Stojanovič pohvalo in zahvalo za njegovo delovanje med nami ter da mu želi kar največjih uspehov tudi na njegovem novem važnem mestu; govoril je na tej večerji tudi g. poslanik, ki je obžaloval, da izgublja z dr. Stojanovičem vrlega

sodelavca in kolego. S prisrčnimi besedami se je g. generalni konzul zahvalil vsem.

Na ladjo se je prišlo naslednjega dne poslovit od g. dr. Stojanoviča izredno veliko število rojakov, kolikor jih gotovo dotlej še nikoli ni bilo okrog nobenega funkcionarja našega poslaništva, ko se je poslavljala.

G. Stojanovič želi, vsi, ki so ga poznali, obilo uspehov in zadoščenj tudi na njegovem novem mestu.

## PRODAJA LOTERIJSKIH LISTKOV

Uprava državne loterije pripravlja veliko preosnovo glede prodaje loterijskih listkov. Po tem načrtu bi smele prodajati te listke samo one agencije, ki bi imele posebno tozadevno dovoljenje. Ta preosnova je zamišljena zaradi tega, ker so se pri razprodajanju listkov dogajale velike nerednosti in prekupčevalci naravnost oderuško navijali cene.

## PROMETNE NESREČE V BUENOS AIRESU

Kakor je razvidno iz poročil, je bilo v 1936. letu od avtomobilov, omnibusov, zasebnih avtov, "colectivos", kamijonov, vozov, biciklov in trémaršev do smrti novoženih v glavnem mestu republike 196 oseb, ranjenih pa 6126. Povprečno torej je promet povzročil več ko 17 žrtev na dan.

## PREDSEDNIK JUSTO ODIDE V TUCUMAN

Gouverner province Tucumán je novabil predsednika republike, gen. Justa, ki se sedaj mudi v Mar del Plati, da bi obiskal Tucumán. Državni predsednik se je temu vabilu odzval ter bo sredi aprila posejil provinco.

## POSADKA LADJE "C. S. ANTONIO" BO DEPORTIRANA

Posadka španskega prekomorskega parnika "Cabo San Antonio", ki se že več mesecev nahaja tukaj, v Buenos Airesu, pod nadzorstvom političnih oblasti, bo deportirana, na brž na parniku "Iba", ki se sedaj mudi v tukajšnjem pristanišču. "C. S. Antonio" pa ostane še nadalje v tukajšnjih vodah.

## DR. DE LA TORRE ODLOŽIL SVOJ MANDAT

Dr. Lisandro de la Torre, senator za provinco Santa Fe je odložil svoj mandat. Iz kakšnih vzrokov je napravil ta korak se še ne ve, ker noče dati nobenih pojasnil. Znano je le toliko, da v kratkem odpotuje v Rosario, kjer si misli nekoliko odpočiti ter se sestati s svojimi prijatelji in strankarskimi somišljeniki.

## BOGAT PLEN

Čarinski stražniki tukajšnje mornariške podprefektore, z Bartolome-

jem Durquetom na čelu, so v sredo, okrog 1 ponoči, na svojem pregledovanju, na višini Berazategui, kakih 200 metrov od obrežja, opazili sumljiv čoln, ki ni imel luči, kakor je to predpisano. Krenili so tedaj s svojim poizvedovalnim čolnom tja. Toda, ko so dospeli v bližino, so jih s sumljivega čolna sprejeli s strelji. Seveda so tudi stražniki pričeli streljati ter pri tem enega iz sumljivega čolna ranili in sicer 28 letnega Antonia Gioia. Razen tega so prijeli tudi Juana Equiva, starega 43 let, ter gospodarja čolna, Mariana Casaglio, ki je pa skočil v vodo, ko so jih peljali v pristanišče. V čolnu je bilo 3800 kg svile v vrednosti čez 100.000 pesov; svilo so seveda zaplenili. Casaglio pa iščejo, toda ne v vodi, ker je predober plavač, da bi utonil, ampak na suhem, da ga spravijo pod ključ.

## ZOPET DVE ŽRTVI KOPANJA

To nedeljo je zahtevala voda zopet dve žrtvi. Pri kopanju v San Isidru je utonil 18 letni Alejo Dorta, v Olivosu pa Plácido Andó, star 23 let. Oba utopljenca sta bila iz Buenos Airesa.

V mlaki novega pristanišča, na višini avenide Costanera in Canninga je tam službujoči stražnik našel že razpadlo truplo kakih 40 let starega moškega, o katerem se ne ve, je li utonil ali postal žrtev zločina.

## TRAGIČEN DOGODEK NA KOMISARIJI

V nedeljo se je dogodil v Mercedesu nenavaden slučaj, pri katerem sta dva človeka izgubila življenje, tretji pa je bil težko ranjen. Pred kratkim je policija v Mercedesu prijela nevarnega zločinca, nekega Miguela Ponceja, ter ga imela tam zaprtega. Ker se je zločinec zelo dostojno vedel, so mu na komisariji dali precej svobode. To svobodo je pa Ponce izrabil za to, da si je tam prisvojil tri revolverje, ki jih je nameraval v "ugodnem" slučaju uporabiti. V nedeljo zjutraj, ob 7., je šel v stražniško pisarno, ne da bi mu kdo to poskušal braniti, ker je pač užival svobodo. Nemoteno je torej šel v pisarno, kjer sta se službujoča uradnika pogovarjala. Nenadoma potegne Ponce iz žepov dva revolverja ter dvakrat ustrelil v Enriqueja Garcío, ki se takoj zgrudi ter po par minutah izdahne. Uradnik Ríos se je skušal braniti pred strašnim človekom, toda še preden mu je uspelo potegniti revolver, je že padel težko zadet. Kaznjencec Juan Sierra, star 53 let, ki se je v tem trenutku tudi nahajal v pisarni, je hotel pobegniti, toda Ponce je ustrelil tudi njega. Streljanje je privabilo tja stražnike, ki so takoj spoznali za kaj se gre ter so nevarnega človeka obkolili. Ko je Ponce izprevidel, da ne more uiti, si je pognal kroglo v glavo in bil takoj mrtev.

## SENAT ODOBRILO ZAKONSKI PREDLOG O ZATIRANJU KOMUNIZMA

Prejšnji četrtek je bil v senatu sprejet predlog senatorja Sancheza Soronda o pobijanju komunizma; 17 senatorjev je glasovalo za predlog, proti njemu pa 4. Če ta sklep potrdi še poslanska zbornica, tedaj posta-

še 1937. leta. "Slovenski list" bo pa kmalu daleč prišel in se lepo razvil, če ga boste Vi vsi, cenjeni rojaki in rojakinje, podprli in pomagali z navsveti in dejanji. "Slovenski list" mora v sako našo izseljensko hišo, v vsako našo izseljensko sobo! O tem smo gotovo vsi prepričani. Vendar pa je potrebno, da mu pokažemo pot in mu odpremo vrata; in v tem pogledu je največ odvisno od dobre volje in požrtvovalnosti naročnikov "Slovenskega lista" in njegovih prijateljev, katerih število, tako hočemo vsaj upati, bo od dne do dne narasčalo.

## LOMA NEGRA

## VELIKA NESREČA

Grozna nesreča se je pripetila dne 22. decembra tu pri nas. Okrog druzure pop., ko je odhajal tovarni vlak, natovorjen s cementom iz apnom, iz Lome Negre, je povozil našega rojaka Milana Protiča, čelna iz Torošaja v Banatu, ki je bil član pod. društva "Bled".

Delal je že več časa v "Embošadori" in je bil zelo priljubljen med svojimi rojaki in ostalimi delavci, kar je pričel tudi njegov pogreb, ki se je vršil drugi dan v Olavarriji.

Pokojni Milan je naš prvi član, ki je storil tako žalostno smrt v tujini. Ob tej priliki izražamo iskreno sožalje njegovemu bratu takaj ter njegovi ženi in deci v domovini.

Dragi Milan! Bodi Ti lahka tujja zemlja!

Jožef Zlogar, tajnik.

## IZ UREDNIŠTVA IN UPRAVNIŠTVA

**F. J. Egipt.** — Vam bomo poročali, dasi imamo malo upanja na uspeh, ker je tudi tu dovolj te vrste konkurence. Pozdrav!

**J. J. Calchaquí.** — Vam bomo dali nasvet. Pozdrav!

**A. B. Rosario.** — Naslov novega naročnika prejeli. Hvala! Pozdrav!

**J. F. Villa Regina.** — Za vpoklic je vedno več situosti. Vam bomo ž poročali pismeno nastančneje. Pozdrav!

**M. B. Castelar.** — Radi zaposlitve nismo mogli vsemu kaj! Odslej pa bo bolj redno vse. Pozdrav!

**E. T. Castelar.** — Vaš naslov smo sedaj uredili in upamo da boste v redu prejeli list. Pozdrav!

**I. D. Avellaneda.** — Upamo, da bo sedaj vse bolj organizirano in da bo več časa tudi za obiskovanje naših naselbin. Pozdrav!

**C. A. Mesto.** — Vse bomo sedaj uredili. Pozdrav!

## KROJAČNICA

P. CAPUDER

se priporoča cenjenim rojakom

RIO BAMBA 379 — Buenos Aires

**KO RABITE ODVETNIKA** za kakršnekoli pravne nasvete, obrnite se na pisarno M. D. Ročevar, Tractora pública nacional, Calle Tucumán 586, Buenos Aires, U. T. 31-3168, ker se boste s tem zavarovali pred izrabljanjem ter ne boste padli v napačne roke. Istotam se PREVAJAJO IN DOBAVLJAJO DOKUMENTI.

## EXPRESO "GORIZIA"

Najstarejše prevozno podjetje za mesto in na vse strani dežele. Zmerne cene in solidna postrežba

FRANC LOJK

Calle VILLARUEL 1476

Višina Dorrego 900

U. T. 54 Darwin 5172 in 2094

## STVA IN UPRAVNISTVA

Pravi človek daleč pride", pravi pregovor; "Slovenski list" bo pa kmalu daleč prišel in se lepo razvil, če ga boste Vi vsi, cenjeni rojaki in rojakinje, podprli in pomagali z navsveti in dejanji. "Slovenski list" mora v sako našo izseljensko hišo, v vsako našo izseljensko sobo! O tem smo gotovo vsi prepričani. Vendar pa je potrebno, da mu pokažemo pot in mu odpremo vrata; in v tem pogledu je največ odvisno od dobre volje in požrtvovalnosti naročnikov "Slovenskega lista" in njegovih prijateljev, katerih število, tako hočemo vsaj upati, bo od dne do dne narasčalo.

Polni smo najbolše volje in krepkega zaupanja v uspeh, ker smo trdno prepričani, dragi izseljenci, da boste prizadevanja tega lista, ki je sedaj skupen list vseh nas slovenskih izseljencev v Južni Ameriki, podpirali vselej in po svojih najboljših močeh. Za vse kar boste zanj storili, naj Vam bo že sedaj izrečena najlepša zahvala.

Prva številka nikakor še ni taka, kakor bi mi želeli; prosimo Vas pa, da vpoštevate, da je prva in da si bomo vztrajno prizadevali, da bo vsaka naslednja boljša. Ampak — tudi v tem pogledu Vas prosimo pomoči. Posebno vi, bratje, ki živite po provincah, spomnite se od časa do časa našega lista tudi s kakšnim dopisom. Iz vseh naših naselbin, tudi iz najmanjših, naj prihaja glas v "Slovenski list", da bo verno zrealo našega izseljenskega življenja v tem delu sveta!

In nikakor ne odlašajte, marveč se čim pogosteje oglašajte!

\*\*

Glede naročnine moramo povedati naslednje: kdor ima "Slovenski list" ali "Novi list" — ali pa tudi oba — plačan v naprej, temu se naročnina šteje za "Slovenski list"; kdor je bil prejšnjima listoma še kaj dolžan na naročnini, dolguje sedaj "Slovenskemu listu", ki je "naročnina za nazaj" po dedoval po obeh listih. Če ste prej odlašali in se vam ni mudilo, da bi izvršili svojo dolžnost, storite to pa vsaj sedaj brez odlašanja!

"Slovenski list" stane letno \$ 6.—, polletno pa \$ 3.50.

\*\*

Par številke "Slovenskega lista" pošljemo na ogled vsakemu, ki nam dostavi svoj naslov; kdor za list ne mara (a teh gotovo ne bo veliko), naj ga vrne, druge pa prosimo, da potem čim prej dostavijo naročnino, kajti list bo tak, kakršni bodo njegovi naročniki.

\*\*

Radi mnogega dela, ki je bilo v zvezi z združitvijo listov in preureditvijo marsičesa, je ta številka izšla nekoliko kasneje nego bo list izhajal v bodoče.

## Ruska klinika za vse bolezni

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni

Dra. A. IZAGUIRRE-a.

Razpolaga z 10 specializiranimi zdravniki za razne bolezni

ženske se sprejemajo v posebnih prostorih s posebnim vhodom in postreženo po gospej Dr. Matildi Krastin, katera se je diplomirala v Rusiji, v Parizu in Buenos Airesu. — Imamo zdravnike specialiste za vse vrste bolezni. — Zarki X, laboratorij. Električno zdravljenje.

Za bolnike iz notranosti imamo rezervirane sobe (kakor za ženske, tako tudi za moške) s posteljami.

Cena od 1 \$ dalje dnevno. Dajemo nasvete oismenim potom, za mali honorar.

Zdravniški pregled za vsako vrstne bolezni \$ 3.—

Ordiniramo: od 9—12 i 15—21.

V needljah in praznikih od 9—12.

GOVORI SE SLOVENSKI

SUIPACHA 28

## Reklamna cena

**J. A. M. E.**

Popolno pohišje za jedilnico in spalnico

\$ 225.—

Avda. SAN MARTIN 2780

U. T. 59-0504

(Na pol kvadre) Buenos Aires

## Dr. ADOLFO HELMANN

Bivši zdravnik bolnišnice Alvear, po rodu Ukrajinec

Sprejema od 16. do 18., v nujnih slučajih pa ob katerikoli uri

Av. SAN MARTIN 6059

U. T. 59 — Devoto — 1523



## ANGEL VELJANOVSKY

UVOZ — ZASTOPSTVA — IZVOZ

Edini uvoznik jugoslovanskih suhih gob in semen za Argentino in Uruguay

24 DE MAYO 726 BUENOS AIRES

P. T. 31 - Retiro 3315

# Vesti iz organizacij

## Cenjeni naročniki in naročnice ter čitatelji Slovenskega tednika

Gotovo se boste začudili, ko vam pride v roke "Slovenski list" na mesto "Slovenskega tednika". Prepričani pa smo, da, ko boste enkrat ta članek do konca prečitali ter natančno vse preudarili, boste rekli: Tako je prav!

Torej: "Slovenski tednik" in "Novi list" sta se združila v eno samo glasilo, ki se imenuje: "Slovenski list".

Z združitvijo obeh listov pravzaprav nismo napravili nič drugega kot tisto, kar so vsi naši izseljenci želeli, namreč, da bi imeli v koloniji eno samo in močno glasilo.

"Slovenski tednik" je vedno poudarjal potrebo po skupnem delu brez ozira na politična ali verska prepričanja posameznika, ker samo tako nam bodo kulturni, socialni in gospodarski uspehi v izseljenstvu zagotovljeni.

Ko je konzorcij "Novoga lista" sprožil idejo za združitve obeh listov, je odbor "Slovenskega prosvetnega društva, katerega last je S. T., takoj sklical članstvo, ki je na svojem sestanku proučilo zadevo ter takoj določilo svrhe pogoje za združitve in načelne smernice skupnega lista; te so potem zastopniki SPD. I. in KNL. pripravili za obojestransko odobritev. Brez velikega hrupa v javnosti sta se torej oba lista združila v enega.

"Slovenski list" bo vsebinsko tak, da bo čim več koristil kulturnemu, socialnemu in gospodarskemu razvoju naše naselbine. Tak list pa bo samo takrat čisto boste vsi slovenski izseljenci podpirali z dopisovanjem, s točnim plačevanjem naročnin in s pridobivanjem vedno novih naročnikov.

Združitve obeh listov je velikega pomena, za napredek in nadaljnji razvoj naše kolonije, vendar samo tedaj, če se tega vsi v polni meri zavedamo! Ta združitve ustvarja podlago za uresničenje mnogih važnih načrtov, kakor so ustanovitev lastne slovenske tiskarne, zgraditev lastnega doma, v katerem bomo imeli šolo za male in tečaje za velike

### MODERNO ZDRAVILIŠČE

Talcahuano 1060 Buenos Aires

#### V VSAKEM SLUČAJU

Ko čutite, da vam zdravje ni v redu. Naši boste v tem zdravilišču specializirane zdravilne in najmodernejše zdravilne naprave. Upravitelj naš rojak dr. K. VELJANOVIC sprejemamo bolnike v popolno oskrbo in sicer po jako zmernih cenah.

Izvršujemo tudi operacije. Poseben oddelek za vse ženske bolezni in kozmetiko.

## RESTAVRANT — PARILLA

IN PIVO ZA DRUŽINE (FAMILIAR)

### FIORDELLI

Pripravno za bankete — Poseben pokrit prostor na dvorišču.

Odrpto čez dan in ponoči

Av. San Martin 2688 — U. T. 59-1656

ter prireditve in druge društvene vaje in sestanke, knjižnico itd., itd. Z eno besedo: združitve listov bo olajšala uresničenje vsega, kar potrebujemo za naš kulturni, socialni in gospodarski razvoj.

Pred vsem zato smo združili oba lista. Prepričani smo da bo združitve gotovo blagodejno vplivala tudi na naša društva in sploh na vse dobromisleče rojake in rojakinje. Ponavljamo pa spet, da brez razumevanja in podpore od strani vseh, ne bomo vsega dosegli, ker čudežev ne znamo delati. Zato je dolžnost vas vseh, rojaki, da to akcijo ne samo mimogrede pozdravite, marveč da jo vsestransko podprete.

Nobnih velikih žrtev ne bo treba, če bomo vsi edini. Napačno je mnenje: "Bomo videli, kaj bodo napravili!", marveč mora biti naše geslo: "Bomo videli, kaj zmerno skupno napraviti!"

V teh kratkih vrsticah smo vam, čitatelji in čitateljice "Slovenskega tednika", na kratko obrazložili namen in pomen združitve obeh listov. Obenem pa smo dokazali, da nam je resnično za skupnost.

Sedaj pa je vrsta tudi na vas, dragi rojaki in rojakinje, da dejanski dokazete in pokažete lastno stremljenje po skupnosti, katere potrebo ste ob vsaki priložnosti poudarjali.

Ne bomo se pa utrudili ponavljati, da bo "Slovenski list" tak po vsebini in obsegu, kakršnega si bomo znali z združenimi močmi ustvariti. Vsaka odkrita beseda, bodisi pohvala ali graja, bo dobrodošla. Zato, rojaki in rojakinje: Vsi na delo in vsi z odkrito besedo na dan!

"Slovenski tednik".

### S PRIREDITVE SLOVENSKEGA PROSVETNEGA DRUŠTVA NA SILVESTROVO

Slovensko prosvetno društvo I. je proslavilo silvestrovo v znani dvorani v ulici Alsina.

Udeležba je bila velika, dasi so ljudje prihajali, kot ponavadi, malo pozno.

Vzpored je bil sicer kratek, a tembolj pester, tako da so bili vsi posetniki zelo zadovoljni.

Pevski zbor: mešani, moški, oktet in kvartet, so vse pesmi dobro zapeli, posebno pa je ugajal "Večerni zvon".

Vseh pa je iznenadil s solo-spevom bariton Slavko Furlan, ki je tehnično dovršeno zapel, in tudi v glasju je bil dober, dva solospava: "Črne ovce" in "Mornar" ter še nekoliko rusko za nameček. Na glasovirju ga je spremljal njegov učitelj Rudolf Kubik, ki je našim čitateljem znan kot dirigent famoznega internacionalnega zbora, ki poje v radiu. Solist in spremljevalec sta bila oba deležna toplega aplavza.

Srca vseh je namah osvojila Irena Jekšetova, ki je tako prepričevala

### VELIK PIK-NIK

Slovensko prosvetno društvo I. in društvo "Tabor" priredita v nedeljo, 17. t. m., velik skupen pik-nik v San Isidru ob reki La Plata, in sicer na prostoru "Recreo Los 3 Ombúes", čno kvadro od železniške postaje San Isidro E.

Na sporedu so razne tekme, "asado" in, tekem popoldneva, razne glasbene in pevske točke. Prilika za kopanje, oddih in lepo zabavo pod milim nebom.

Za skupno kosilo se je treba javiti najkasneje do 14. t. m.

Vabljeni so člani obeh društev in pa seveda tudi vsi prijatelji obeh organizacij in pa proste narave. Vstopnina na rezervirani prostor, kjer bo pik-nik, je \$ 0.50 za odrasle. V društvih se dobe podrobnejše informacije, kdor bi pa ne imel časa ali volje, da se približe informira, naj 17. t. m. kar junaško zleze v vlak, proga R, ter naj se pripelje do San Isidra. Tam bo pa že poskrbljeno, da bo do pravega mesta pot našel.

ino in dovršeno deklamirala, kot na našem odru še nismo imeli prilike videti. Zelo lepo in v srce segajoče je deklamirala tudi mala Ema Marušičeva, posebno če vpoštevamo, da je to pot prvič nastopila.

Sledila je veseloigra "Dva gluha". Glavni vlogi sta igrala Joško Živec in Mirko Peljhan, ki sta jih tako rešila, da so se vsi gledalci jokali od smeha. Igra tudi ni imela druge vsebine kot da gledalec spravi v dobro voljo. Jožka Živen je občinstvo aplavdiralo še preden je kaj zinil, kar pomeni, da je že sama njegova mimika osvajala gledalca.

Sledila sta še pesem "Lahko noč", izvajana od moškega zbora SPD. I., in kratko novoletno voščilo od strani urednika S. T.

Prosta zabava se je potem vršila v najlepšem razpoloženju in je trajala do jutra.

### BOŽIČNICA V "TABORU"

Tradicionalna "Taborova" božičnica je tudi letos lepo uspela, dasi je bila božična nedelja izredno vroča. Mnogo otrok, pa tudi odraslih se je zbralo na prireditvi, ki je bila seveda namenjena pred vsem našim malčkom. Ti so tudi imeli glavno, oziroma — razen bradatega Božičnega moža — edino besedo tudi na odru, kjer so nastopili z deklamacijami, petjem, s plesi in raznimi prizori.

Največ zanimanja je vzbudil pri mladem svetu seveda Božični mož, ki je toliko s seboj privlekel, da je vse navzočne otroke obdaril.

Zahvala za to pa gre v prvi vrsti onim, ki so mu pomagali, da je božične darove nakupil; darovali so:

Po \$ 25.—: N. N., Miguel Mihonovič in N. N.; po 20.— pesov: Beo. Germánico in Beo. de Boston; po 10 pesov: dr. Božidar Stojanovič, A. Sohr in A. Bojanovič (Hotel Pacifico); po 5 pesov: V. Sulčić, dr. Veljanovič, N. N., V. K., Kap. Dabinič, Angelj Velyanovsky, Ferdo Eisenbauer, Kraus Mate Vezja; po 2 pesa: Augustin Gobič, Fr. Brkljačič, Kati Podreka, Ivan Berginc, Hilarij Kenda, Peter Roje, Marij Medvešek, Franc Koglot in Valerij Godina; po 1 peso: Alojzij Birsa, Leopold Ličen, Alojzij Podgornik, Josip Tuta, Josip Vidmar, Leopold Lojk, Stanko Ličen, Marijan Samsa, Stanislav Baretto, Josip Paškolin, Stanko Groser in Silvan Pečenko; Ivan Pahor je daroval 11 pesov, tako da je bilo skupno nabranih \$ 231.— ter se je vsa ta vsota porabila za obdarovanje otrok.

Beo. Holandés je daroval eno hranilno pušico, g. Jovan Toškovič igračo, tvrdka Uhlitzsch & Cia. pa 2 kg peciva.

Odbor se najtopleje zahvaljuje zavodom in tvrdkam ter cenjenim rojakom za prispevke in darove.

I. D. "Tabor"

### DOMAČA ZABAVA G.P.D.S. VILA DEVOTO

Gospodarsko in pedorno društvo Slovencev v Villi Devoto, priredi v nedeljo, 10. januarja 1937, svojo prvo domačo zabavo v tem letu. Zabava se vrši na društvenem zemljišču, ulica Simbrón 5148. Začetek ob 4. uri popoldne. K obilni udeležbi vlijudno vabi

Odbor.

### Poročilo o delovanju jugoslovanske izselenske zaščite

V mesecu novembru pr. l. je posetilo ta urad skupno 242 oseb. Med temi: 84 je iskalo dela, 27 pripravilo, 24 razne informacije in za intervencije; 4 lekarsko pomoč, 97 za podporo, prehrano, prenočišče in drugo pomoč, 6 pa je bilo delodajalcev.

Zaščiti pa je bilo ponujeno delo za 71 oseb in sicer: 39 služkinj, 12 delavcev, 4 mizarje za atmirani beton, 1 delavko za narodno vezivo, 4 zakonske pare (matrimonio), 1 šoferja, 3 zidarje in 3 klesarje.

Zaposlilo pa se je: 8 delavcev (Uzorič Ivana, Tomaž Prodan, Marka ka Prodan, Gnjec Ivana, Pavlinovič Jurja, Ilijo Belak, Krkala Antea, in Mileta Bajak). 1 delavko za narodno vezivo (Stepanovič Vasilijo), 1 trgovskega pomočnika (Soljančič Antea), 2 zakonska para (Goldringa z ženo in Majča Ivana z ženo).

Izdalo se je v denarju za zdravila, potne stroške in druge potrebe \$ 19.50, 61 bonov za prehrano, 33 bonov za večerje in prenočišče ter za zajutrek, 2 para čevljev in 1 obleko.

## Iz Rosaria

Preselitev društva

S.D.D. "Triglav" v Rosariu sporoča svojemu članstvu, da se je 15. decembra pr. l. preselilo. Začasno bo imelo svoj sedež v hiši tov. Franca Kastelica, sedanjega predsednika društva, v ulici Ayacucho 5335 (Saladillo).

Mnogi rojaki so se prej izgovarjali, da ne marajo hoditi v društvo, ker so tudi druga društva tam nastanjena, ker visijo po zidovih obešene slike, katere jim niso ljube ter druge take stvari. Sedaj, dragi rojaki, smo sami, po zidovih ni nobenih slik, zato tudi ne more biti več nobenih izgovorov. Pridite tedaj v društvo, delajte nesebično zanj in je mogoča medsebojna pomoč, ki jo ima zaarisano v svojem programu društvo "Triglav".

Za odbor: J. Sigulin

Prejelo se e 16 dopisov, odpisalo pa 264.

Veliko povpraševanje je po naših sobaricah in sploh po naših ženskah. Nezaposlene naj se takoj zglase v našem uradu.

Delavce sprejmejo: Fabrica de tacos — išče 10-15 delavcev. Plača po dogovoru. Podjetnik - Jugoslovan rabi 5 delavcev za gradnjo mostu v mestu Warnes F.C.O.

Kdor želi delo sprejeti naj se takoj zglaš pri Zaščiti — Bolivar 314, eser. 27. Bs. Aires - U. T. 33-9905.

### Franjo Huspaur

FACUNDO QUIROGA 1441 Na Dock Sudu

### SLOVENSKA LEKARNA

Vam nudi najboljša zdravila po nizki ceni, kakor tudi brezplačne nasvete. Železno vino po tri pese steklenico. Pošljamo tudi v notranjost republike. Priporoča se



## Prvi ste vi!

V zadnjih mesecih se je krog naših klientov jako povečal in dnevno prejemo od njih zahvalna pisma, ker so bili njih bančni posli pri nas POCENI, HITRO in NAJTOČNEJE izvršeni.

### TO JE NAŠE NAJVEČJE ZADOŠČENJE

ker je v PRVEM REDU ZADOVOLJNOST klientov, kateri poslujejo z nami dokaz, da boste tudi Vi postreženi kakor želite in zaslužite

## NOBEDEN BOLJŠI kot SLOVENSKI ODDELEK

na

## BANCO HOLANDÉS UNIDO

SOCURSAL BUENOS AIRES

Centrala:

CANGALLO

Podružnica:

CORRIENTES 1900

DENARNA NAKAZILA — RANILNICA — PRODAJA VOŠTILSKOV — IZSELJENSKA POŠTA (Postrestan

# Slovenci doma in po svetu

## ZUPNI UPRAVITELJ BIDOVEC, BRAT BAZOVIŠKEGA MUČENIKA, KONFINIRAN

Dne 17. novembra pr. l. je bil v Dolini pri Trstu aretiran tamošnji župni upravitelj Ivan Bidovec, brat bazoviškega mučenika Ferdinanda. Tržaški "Piccolo" je o tej aretaciji nesramno pisal, da je "čin nad vse pametne krajevne politike, ki je končno rešil mirno podeželsko vas zastrupljivega delovanja hujskača, ki je pričel učiti svoje vernike celo komunistični pozdrav". Takoj se je sestala konfinacijska komisija ter obsodila duhovnika Bidoveca na pet let konfinacije: 24. novembra so Bidoveca pod močno stražo uklenili v verige ter odpravili na otoke Tremiti.

Župnik Ivan Bidovec je bil znan zaradi svoje skromnosti, dobrote in značajnosti, zato so ga ljudje ljubili in spoštovali. Kljub temu, da je bil župnik obsežne fare, mu ni od dohodkov niti toliko ostalo, da bi si lahko privoščil poštene obleke. Ko so jugoslovanski listi prinesli vest o Bidovecovi aretaciji, so se oglasili tržaški listi in brez skrupoloznosti obdolžili Bidoveca kot komunista, ne glede na to, da je bil znan kot dober in vester duhovnik, in skušali s tem opravičiti korak tržaške policije.

Poleg hitre obsodbe, ki je značilna zlasti v današnjih razmerah. Ne smemo prezreti značilnosti te obsodbe tudi v tem, da so poslali Bidoveca v kraj, kamor do tej niso pošiljale laške oblasti politične obsojence.

Kot kraj konfinacije so mu določili otočje Tremiti v Jadranskem morju, ki je znano kot zelo nezdrav kraj. Na to otočje so doslej pošiljale oblasti le kriminalne zločince, kjer imajo zanje posebno konec-

tracijsko taborišče, politične kaznjence pa so pošiljali doslej na druga italijanska otočja v Tirenem morju. In še tu lahko naštejemo neznatno število duhovnikov, kajti večina njih je bila pridržana na celini, in sicer v južnih predelih Italije. Vzrok takega postopanja napram duhovniku Bidovecu ni znan. Vemo, da je bil na črni listi tržaške policije že samo radi tega, ker je bil pri ljudstvu zelo priljubljen. Njegovi želji, da bi pel svojo prvo mašo nekje na deželi, oblasti niso ugodile. Primoran je bil peti jo v Trstu. Pa tudi tu se je zbrala ogromna množica ljudi, ki se ni ustrašila pokazati spoštovanja vernemu sinu svoje zemlje. Tej slovesnosti pa je prisostvovalo tudi vsepolno policijskih agentov, ki so imeli nalog strogo paziti na vsako besedo posameznika, zlasti onih, ki so zapisani kot nezanesljivi. Po slavnostni službi božji so prepovedali celo običajno fotografiranje in sploh vsako postajanje.

## ISTRAN DR. UJČIČ BEOGRAJSKI NADŠKOF

Ker je dosedanji beograjski nadškof dr. Rodič podal ostavko, je bil za njegovega naslednika imenovan, na podlagi sporazuma med jugoslovansko vlado in Sv. Stožico, dr. Josip Ujčič, ki ima sedaj 57 let ter je doma iz Starega Pazina v Istri. Dr. Ujčič, ki je del časa živel tudi v Trstu, kjer je bil tajnik škofa in poznejšega kardinala dr. Nagela, je bil od prevrata dalje profesor teološke fakultete v Ljubljani.

## REŠKI ŠKOF PROTI SLOVANSKIM DUHOVNIKOM

Reški škof Santin je razposlal duhovščini svoje škofije okrožnico, v kateri pravi, da mnogi duhovniki doslej še niso ubogali njegovih naredb, da se v cerkvah, pri nobenem opravilu, ne sme rabiti drug jezik nego latinski, a se je zato odločil, da izda strožje ukrepe. Objavil je dekret, ki določa, da bo takoj suspendiran "a divinis" vsak duhovnik, ki bo pri mašah, tudi tihih, in sploh pri vseh cerkvenih obredih, tudi pri pogrebih, rabil kak drug jezik razen latinščine. Prav tako grozi s suspenzijo vsem onim župnim upraviteljem, v katerih cerkvah bodo zbori peli ali odgovarjali duhovniku v slovanskem jeziku.

S tem škofskim dekretom je škof Santin odpravil iz svojih cer-

kva še poslednje ostanke onega jezika, v katerem je istrski narod stoletja in stoletja molil Boga.

## KARABINJER USTRELIL NASEGA ČLOVEKA

Istega dne, ko je nastopil Ivan Bidovec žalostno pot v deportacijo po zaslugi dolinskega brigadirja, je po krivdi istega brigadirja drugi naš človek, neki družinski oče iz Doline izgubil življenje. Ko se je namerč ta domačin, ki je zaposlen v tovarni olja, v družbi dveh tovarišev vračal na kolesu proti domu, so srečali brigadirja z nekim karabinjerjem. Ko so že šli mimo njiju, je kričal brigadir za njimi, naj se ustavijo. Dva sta se ustavila, tretji pa je bržkone ukaz preslišal in je vozil mirno dalje. Tedaj je brigadir dal karabinjerju ukaz, naj strelja za njim. Karabinjer je res tudi takoj oddal strel proti bežečemu kolesarju, ki se je zadet v tilnik zvalil mrtev na cesto. Njegova usoda je tem žalostnejša, ker ga je doma čakala mlada žena, ki mu je nekaj dni prej rodila ljubko dete.

## ARTEACIJE ZARADI DEZERTIRANJ

"Popolo di Trieste" od 29. novembra je poročal, da so aretirali Pavla Brečevića od Ivana, starega 26 let, iz Avč, 25letnega Valentina Jakopiča od Andreja iz Avč, 22letnega Frana Juga pok. iz Anhovega, Josipa eBltrameja od Josipa in starega 21 let, in 25letnega Josipa Semoliča od Rafaela iz Brestovice-Dola, ki so pred časom zbežali brez potnega lista v Jugoslavijo in so se sedaj zopet vrnili v svoje rojstne kraje.

## STEVILNE OBSODBE RADI TIHOTAPSTVA

Pred goriškim sodiščem so bili kaznovani: 60letni Jernej in 31letni Mihael Ozebek iz Št. Vida nad Vipavo vsak na 470 lir denarne kazni zaradi tihotapstva. 70letna Podobnik Antonija iz Idrije pogojno na 540 lir in takso 140 lir, ker je tihotapila saharin, žganje in vžigalnike, 30letna Angelika Nedizavec iz Cerkmega pogojno na 50 lir za tihotapstvo bele moke turščične moke in sladkorja, 44letna Šinkovec Katarina iz Reke pri Cerknem na 15 dni zapora 3 mesece in 9 dni aresta ter 2867 lir denarne kazni in 36letna Amalija Kacin iz Reke na 15 zapora, 3 mesece in 9 dni aresta ter na

3.080 lir denarne kazni pogojno obe zaradi tihotapljenih 6 kg kave, pol kg sladkorja, cikorijske čaja, tobaka in 600 cigaret "Drava", 24letna Julija Šinkovec iz Idrije na 450 lir denarne kazni ker je hranila jugoslovanski tobak, 34letni Natalij Blažutič iz Sv. Petra Slovenov na 50 lir denarne kazni, ker je imel pol l. neobdavnega žganja. — Aretiran je bil 37 letni Rijavec Alojz iz Dornberga, in bo moral odsedeti 14 dni zapora radi tihotapstva.

## IZSELJENSKA NEDELJA

Izseljensko needljo 23. novembra 1936 so v Sloveniji proslavili na lep način. Skoro vsi listi so posvetili povodom tega izseljenskega praznika izredno pažnjo izseljenskim vprašanjem in tako je na pr. storil celo prekmurski list "Novine Slovenske krajine", ki nam je slučajno tudi prišel v roke. Ljubljanski "Slovenec" posveča v številki, ki je izšla na izseljensko nedeljo, izredno mnogo prostora izseljenem in njihovim vprašanjem. Žal le, da se iz marsikaterega poročila vidi, da so v domovini še v mnogih pogledih zelo površno, pristransko ali pa celo napačno obveščeni. Tako na pr. citamo v "Slovencu", da živi v Južni Ameriki 70.000 slovenskih izseljencev in se zama vprašujemo, kam se je več ko polovica skrila, da mi o njej nič ne vemo... Že mnogi so nas opozorili (po nepotrebnem sicer, ker smo itak sami to opazili), kako površno je tudi poročilo o Slovenceh v Argentini, ki bi bili morali po svojem delu (in — če hočete — tudi po svojem dosedanjem ravnanju in kavsanju) vendarle vzbuditi nekoliko več zanimanja tudi v domovini...

Niso to sicer nikaki čitki, marveč so le blagohotne ugotovitve, ki nimajo namena kvariti veselja, katero je tudi v nas vzbudilo dejstvo, da so se vendar enkrat prav pogumno spomnili v domovini tudi na nas, ki nas je usoda pognala v tujino.

## IZKUŠENA BABICA Filomena Beneš de Bilek

diplomirana na univerzi v Pragi in v Buenos Airesu. Zdravi vse ženske bolezni. — Sprejema tudi noseče v popolno oskrbo. ordinira od 9 ure zjutraj do 20 ure zvečer.

LIMA 1217, I. nadstr. U. T. 23 Buono Orden 3380 Buenos Aires

## Fotografija "LA MODERNA"



Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji.

NOVOPOROČENI! Najboljši in najtrajnejši spomin je lepa in dobro izdelana povečana slika, ki vam jo napravi fotografija "LA MODERNA". Posebne cene z velikim popustom z ozirom na številno slovensko klijentelo.

Poštne slike od \$ 5.— dalje ducat. Obiščete nas lahko vsak

dan od osmih zvečer, tudi ob sobotah. — Ne pozabiti!

Fotograf. "LA MODERNA"

S. Saslavsky  
Av. SAN MARTIN 2579  
Telefon: 59-0522 Bs. Aires

## DROBIŽ

Ker je dala napačne informacije organom javne varnosti, je bila obsojena na 45 dni zapora 60 letna Marija Zimič, doma iz Grgarja.

500 lir denarne kazni je dobil Vladimir Žušmel iz Grgarja, ker je odnesel staro granato Venceslavu Furlanu, ki je pooblaščen nabiratelj vojnega železa.

Ker so mleku prilivalo vodo, so bile kaznovane z globo od 50 in 100 lir mlekarice Antonija Zah iz Doline, Josipina Vidau iz Ban in Leopolda Ložič iz Tubelj.

Okradli so trgovca Franca Siliča v Biljah: odnesli so mu kolo, nekaj denarja, precej kave, sladkorja, slanine, salame, mortadele in kruha.

Posesniku Karlu Arčonu iz Arčonu pri Mirnu je zgorel senik s 40 kvintali sena.

Ponesrečila sta se na cesti Trst-Koper, z motornim kolesom, 28 letni Bruno Batagelj in 29 letni Hrovatin Franc iz Trsta. Hrovatin je dobil le lažje poškodbe na rokah in nogah, Batageljevo stanje je pa nevarno, ker je dobil globoko rano na čeln ter si prebil lobanjo.

V Borjani pri Kobaridu so oblasti zaprle tri trgovske lokale zaradi prekrškov tržnih odredb midsindikalnega odbora. Pri zadeti trgovci so Peter Uršič, Ivan Kušar in Marija Hrast.

"Dopolavorovski" organizaciji v Čezsoči in Bovcu sta dobili nove društvene prostore. Ob tej priliki sta bila v Gornji soški dolini tudi goriški prefekt in fašistični zvezni tajnik. Fašisti so v obeh krajih organizirali posebne fašistične manifestacije.

V bližini Anhovega se je pripetila smrtna nesreča. 51letni delavec Martin Mrak je bil zaposlen pri silosu za cement, pri katerem je po nepredvidnosti potegnil za ročico tako, da je odprl izlivač silosa in se je nanj naenkrat sesulo več ton cementa, pod katerim se je zadušil.

Nagrade za dvojčke. V zadnjem času so pričeli v okviru splošne akcije za povečanje števila porodov deliti posebne nagrade tudi materam, ki rodijo dvojčka. V Julijski krajini so bile doslej deležne takih nagrad samo slovenske matere. Tako so prejele nagrade po 800 odnosno 600 lir družine Drnovšek v Anhovem, Gregorič v Renčah, Škapin pri Št. Vidu na Vipavskem, Lapanje in Koder v Cerknem, Klanjšček v Mirnu in le ena furlanska družina na Gradiščanskem.

Košanski fašistični tajnik Enrico Belli je bil odstavljen. Za njegovega naslednika je bil imenovan Anton Cavo.

## ANA CHRPOVA

Slov. babica

dipl. v Pragi in Bs. Airesu, z večletno prakso v praški porodnišnici ter v tuk. bolnici "Rawson", se priporoča vsem Slovenkam. Sprejema penzionistke iz mesta in z dežele v popolno oskrbo. Cene izredno nizke. Postrežba prvovrstna.

ENTRE RIOS 621  
U. T. 38 Mayo 8182

## Nova Slovenska Gostilna "GRUTA DE POSTUMIA"

Dobra postrežba, čisti in značni prostori, priporočata za obisk lastnika zmerne cene. — Rojakom se topla

Ivan Gašperšič  
in  
Ludvik Dekleva

AV. FOREST 621 — CHACARITA

## KROJAČNICA LEOPOLD UŠAJ



Sedaj v novih prostorih, zraven prejšnje krojačnice, kjer boste zmerom in v vsakem oziru najbolje postreženi.

GARMENDIA 4947 — Bs. Aires Paternal

# Jugoslavija in Bolgarska sta sklenili prijateljsko pogodbo

Na zadnji dan pravkar minulega leta so listi prinesli vest, da sta Jugoslavija in Bolgarska sklenili prijateljsko pogodbo. Vsebinska te pogodbe nam dosle še ni znana, vendar pa je dejstvo, da sta bratska slovanska naroda prišla do sporazuma, samo po sebi tolikega pomena za Jugoslavijo in za Bolgarijo, kakor sploh za vse politično stanje Balkanu, da je prav, če "Slovenski list" izpregovori nekoliko obširneje o njem.

Obedve komaj osamosvojeni balkanski državi, Srbija in Bolgarija, sta kmalu, še preden sta bili notranje dograjeni, prešli v stanje očitnega medsebojnega sovražstva in to po krivdi svojih vladarjev.

Srbski kralj Milan Obrenović je na lastno pest in proti izrecni volji srbskega naroda leta 1889. napovedal Bolgariji vono, ki je bila vsestranska nesreča za sožitje obeh bratskih držav. Srbija je bila premagana in je morala nositi breme izgubljene vojne, Obrenoviči so zaradi tega neugodnega vojnega podjetja in zaradi svoje tudi drugače siabe zunanje politike izgubili slednjič prestol, v Bolgariji pa je bila vojna zanetila veliko sovražstvo do srbskega sosedu, v katerem je narod videl krivičnega napadalca.

To stanje medsebojne napetosti je trajalo znatno dobo in misel, da je treba povezati srbske in bolgarske politične moči v obrambo obojestranskih koristi, je prišla do izraza šele potem, ko je prišla na srbski prestol vladarska hiša Karadjordjevičev. Kakor se je pod vplivom te vladarske hiše začelo živahno nacionalno delo na vsem teritoriju kjer je prebival srbski življ, tudi izven meja kraljevine Srbije, tako se je pod vplivom kralja Petra I. in ob sodelovanju izredno sposobnega državnika Nikole Pašića začelo tudi delo za osvojitve srbskih, bolgarskih in grških ozemelj na Balkanu, ki so tedaj bila še pod turško oblastjo. Prišlo je tako do balkanske vojne, v kateri so balkanski narodi, s polotom, ki ga je obdudoval ves svet, navallili na Turčijo ter pregnali s svoje zemlje tlačitelja, ki jim je bil tako dolgo gospodar.

Pod pokroviteljstvom Rusije sta bili Srbija in Bolgarija sklenili predhodni sporazum, ki je natančno določal, kako si bosta obe državi razdelili od Turčije izvojevane pokrajine med seboj. Nesreča pa je hotela, da je že ob koncu zmagovalne vojne bolgarski kralj Ferdinand, vladar tujega rodu, ta dogovor raztrgal in srbskega zaveznika nepričakovano napadel. Ko je bila Turčija že premagana, se je začel 1912. leta drugi del balkanske vojne — boj med Srbi in Bolgari. V tej žalostni vojni so Bolgari podlegli. Za bolgarsko državo je bilo zločinsko dejanje kralja Ferdinanda (kakor tudi bolgarski nacionalisti označujejo njegov napad na Srbijo) usodnega pomena: Bolgarija je bila oropana vseh uspehov balkanske vojne, je, razen tega, izgubila še svojo najbogatejšo žitnico Dobružo, katero je morala prepustiti Rumuniji, se je gospodarsko močno oslabil, je objokovala tisoče in tisoče svojih mladih sinov žrtvovanih zaman, in je — kar je bilo za bodočnost najhujše — začela gojiti v svojem obupu in žalosti čustva skritega sovražstva in želje po maščevanju.

To stanje je povzročilo, da je ob začetku svetovne vojne Bolgarija storila, in spet pod vplivom kralja Ferdinanda, drugo usodno napako: pristopila je s svojo oboroženo močjo na stran srednjeevropskih sil, zasedla s pomočjo nemške armade srbsko zemljo, kjer je njena vojska kruto divjala, toda slednjič je, z osrednjimi velesilami vred, izgubila tudi to vojno. Mirovna pogodba v Neuilleju je odrgala nadaljnja njena ozemlja in jih priključila sosedom, razorožila je državo in jo obvezala na plačevanje težke vojne odškodnine.

Bolgarija je bila v povojnih letih v najtežji dobi svoje zgodovine: oropana vseh gmočnih sredstev, brez vojske, teritorialno okrnjena, notranje razbita (kar se je najočitneje pokazalo v dejstvu, da se je kralj Ferdinand moral odpovedati prestolu) in brez vsake zunanje pomoči,

na katero bi se mogla oslanjati, zakaj Bolgari so se zavedali, da bi bilo zanje italijansko prijateljstvo, ki se jim je ponujalo, ne samo malo uspešno, marveč tudi v mnogih ozirih nevarno.

Povojno življenje Bolgarije v njenem razmerju do Jugoslavije se je razvijalo v treh, po svojem političnem značaju zelo različnih periodah.

Ko je, pod vplivom težkega gospodarskega in političnega stanja v deželi sami in pod vplivom splošnih povojnih revolucionarnih razpoloženj v Evropi, prevzel vlado načelnik bolgarske kmetske stranke Aleksander Stambolijski, socialno radikalen človek, mož velikih političnih zamisli in široka slovanska duša, se je v Bolgariji začela propagirati ideja "integralnega jugoslovanstva", kar je tam pomenilo državno skupnost balkanskih Slovanov ali, z drugimi besedami, propagirala se je združitev Jugoslavije in Bolgarske v skupno močno slovansko državo. Poleg znatnega upravnega nereda, ki ga je vlada Stambolijskega trpela v deželi, poleg ostrih in ne vedno smotrih gospodarskih in prosvetnih reform, ki jih je mlada kmetska stranka skušala čez noč izvesti, je bilo zlasti to "integralno jugoslovanstvo" Stambolijskega vzrok, da se je proti njemu skovala zarota, ki je Stambolijskega samega stala življenje in ki je razbila njegovo stranko.

Nadaljnjo dobo v razmerju do Jugoslavije pomenijo nacionalistične bolgarske vlade, ki so sledile Stambolijskemu in v katerih je — kot vodja bolgarskih razumnikov in nacionalistov — igral morda najznamenitejšo vlogo Aleksander Cankov. Bila je to doba, ko so se odnošaji

med Jugoslavijo in Bolgarijo dočela pokvarili in ko je Bolgarija začela s terorističnimi akcijami v Makedoniji, ki naj bi pripravile odcepitve te krajine od Jugoslavije. Ko je pa jugoslovanska upravna oblast vse nemire na meji neizprosno zatrla, ko so se na sofijskih ulicah pričela stalna krvava obračunavanja med posameznimi makedonskimi strankami, v gledovanje vse Evrope in gotovo ne v čast Bolgarije, in ko so v Sofiji slednjič videli, da Bolgarija ne more stati v večnem neprijateljstvu z prav vsemi sosedi, se je začela tretja doba političnih odnošajev med našo in bolgarsko državo.

Kakor je čitateljem prav dobro znano, so se leta 1932. in sicer na bolgarsko pobudo, začeli izmenjavati pogosti obiski bolgarskih in jugoslovanskih književnikov, znanstvenikov, gospodarskih krogov, čemur so sledili še številni drugi stanovi, ustanovitvi so se začela jugoslovansko-bolgarsko društva in kmalu nato se je začelo opaziti tudi politično zblizevanje obeh bratskih narodov. Dasi Bolgarija ni pristopila k balkanski zvezi, je kralj Aleksander vendarle obiskal Sofijo in bil tam sprejet z resnično ljubeznijo in nepopisnim navdušenjem, kakor je bil nato tudi kralj Boris sprejet v Beogradu.

To zadnjo dobo približevanja med Jugoslavijo in Bolgarsko je kronala sedaj prijateljska pogodba med obema državama. Tudi če Bolgarija še ne pristopi k balkanski zvezi, je pomen te pogodbe vendar le nad vse velik: na Balkanu — v takozvanem "evropskem sodu smodnika" — kjer je vrel in se kadilo od početka 19. veka skozi vse stoletje in dalje, vlada sedaj trden mir, ki se je s sklenitvijo jugoslovansko-bolgarske pogodbe le še bolj okreplil, kar bo mogočno pospešilo gospodarski razvoj ter dvignilo politični ugled ljudstev na Balkanu.

Po prijateljski pogodbi med Jugoslavijo in Bolgarijo so sedaj izločene iz balkanskega ozemlja še poslednje mahinacije velesil, ki so vedno težile po političnem in gospodarskem izrabljanju bogate balkanske zemlje. Sedaj pa smemo tudi upravičeno reči, da se je uresničilo načelo "Balkan balkanskim narodom!"

Da: Balkan balkanskim narodom, ki so se otrsli tujih spletkarjev in

ki bodo v bratskem sporazumu in složnem delu znali sami utirati pot v vedno lepšo bodočnost.

## TUJSKI PROMET V SLOVENIJI

Statistike slovenskih letovišč kažejo za lansko leto lep napredek. Bled je posetilo lani skoro tri tisoč gostov več, kakor pred lani. Pa tudi skoro vsi drugi letoviški kraji v Sloveniji, kot Dobrna, Celje, Dolenske Toplice, Kranjska gora, Laško, Rimske Toplice, Rogaška Slatina in Slatina Radenci, beležijo razveseljiv napredek v primeri z lanskim letom. Med letoviščarji je bilo največ Jugoslovancev, njim pa so sledili Nemci, Čehi, Avstrijci, Angleži in Madžari.

**NAZNANILLO.** Sporočam, da sem se preselila iz ul. Fraga 61 ter bom, kakor dolej, razpolagala vedno le z naslednjimi dobriimi službami za matrimonio, služkinje, sobarice itd. **BERTA CERNIČ**, Dorrego 1583 (pol kvadre od Rivere 1900) — U. T. 54, Darwin, 3588.

**ZOBOZDRAVNICA**  
**Dra. Samoilović de Falicov**  
in **FELIKS FALICOV**  
Sprejemata od 10 do 12 in od 15—20 ure  
**DONATO ALVAREZ 2181**  
Trelles 2534  
U. T. 59 - 1723

**KROJAČNICA**  
**"GORICA"**  
ima v zalogi veliko izpolnjenega blaga ne dobite nikih  
Rojakom se v priporočila  
**FRANC LEBAN**  
Av. del Campo 1080  
U. T. 59-3102

## FAVSTA

Kratek opis začetka romana "Favsta" za čitatelje N. L.

Dehteča pomladna noč. Z balkona bogate hiše je gledala lepa deklica za zalim plemičem, svojim zaročencem. Ta deklica je bila Leonora, plemič pa vojvoda Jean Kervilliers, po poklicu duhovnik in škof.

Leonora ni vedela, da je njen fant škof. In tudi Jean se je najbolj bal, tega, kedar bo to izvedela ona, ki jo je resnično ljubil.

Nekega dne pa je Leonori nekdo vrgele kamen v sobo; zavil je bil v papir z nekaj vrsticami, da naj jutri pride k maši, kjer bo videla kneza maševati in ji bo pisec tudi lahko ustmeno sporočil, zakaj Jean ne bo nikoli njen mož.

Leonora je res šla k maši in je z grozo spoznala, da ni škof nihče drugi kakor njen ljubimec. Kriknila je od groze spoznanja ter padla nezavestna na tla.

Vsi navzočni so videli, da mora Leonora kaj tajnega imeti s škofom, ali pa bi ga rada zapeljala. Prišla je pred sodišče kjer so jo obsodili na smrt na grmadi, "ker je po krivem obrekovala škofa."

Dasi jo je škof imel rad, ni imel poguma, da bi to priznal.

Ko pa je hotel krvnik zamahniti s sekuro, se je zgodilo nekaj nepričakovanega. Leonora je rodila majhno dete, deklico, ki so ji pozneje dali ime Violetta. Ker pa je tedaj množiča pričela tuliti in zahtevati svobodo za Leonoro, so se krvniki zbal, ter jo izpustili.

Ker ni hotel Violetta rihče pobrati na morišču, jo je vzel s seboj krvnik Claude in jo vzgojil kot svojo hčer.

Krvniku pa jo je nekega dne ukradel neki cigan, Leonora in Violetta sta bili odslej obe pri ciganu v službi; ni sta pa poznali, ker je bila Leonora od tistega dne ko je bila na morišču,

slaboumna in ni govorila o drugem kot o nekem škofu, ki da ji je ukradel srce. Ciganu pa je veliko dobička prinašala, ker je bila lepa in neumna ter kot taka večna zagonetka. Violetta je imela krasen glas, s katerim je vse ljudi očarala in je pri tem cigan dobro služil. Za Violetto pa je zvedele vojvoda Guiški ter se je hotel z njo pogovorit in ločiti od svoje žene. Violetta se je bala Guiškega ter je srčno ljubila mladega Karla, ki je bil nezakonski sin francoskega kralja Henrika III.

Vojvoda Guiški in škof, ki je bil postal kardinal, nista bila nič drugega kot golo orodje v rokah Favste, ki se je izdajala za papežinjo. Ko je Favsta videla, da Guiški nori za dekletom, je ukazala kardinalu, ki ni vedel, da je njen oče, naj jo spravi s poti.

Kardinal je res odšel z mošnjo denarja k ciganu ter mu naročil, kam naj pripelje Violetto. Ob tej priliki je videl tudi Leonoro, katero ni spoznal, ker je vedno hodila z zakritim obrazom in ni pustila nobenega moškemu, da bi jo pogledal v obraz.

Cigan je res privedel Violetto Favsti, kardinal pa je potem šel po krvnika Claudija. Krvnik je vedel, da je kardinal oče njegove Violette in ga je, dasi sam ni vedel zakaj, sovražil. Ko je kardinal povedal krvniku po kaj je prišel, se je ta razjezil, vendar ni mogel krvavega posla odpovedati, ker ga je vezala posebna pogodba s Favsto, dasi ni bil več pariški krvnik. Krvnik ni nič slutil, da je Violetta tista žrtev, ki jo mora umoriti. Odšel je v dvorec papežinje Favste s trdnim sklepom, da je to njegov zadnji krvavi posel. Favsta je pristala na to ter mu je dala svoj blagoslov.

Do tu je bil roman že priroben v S. T., naprej pa boste lahko sami čitali, če pa kdo želi čitati povest odkrja, imamo še nekaj števil S. T. na razpolago.

Claude je planil na noč. Njegovo obličje se je mahoma izpremenilo in je dobilo izraz divje, neizprosne odločnosti. "Vseh grehov bom odvezan?" je zavpil. "Vseh grehov, pravite?"

"Odvezan jih boš!"

"In ta usmrtilcev je poslednja? Razen te ženske mi ne bo treba moriti nikogar več?"

"Ta ženska bo tvoja poslednja žrtev!"

"Tedaj naj umre!" je kriknil mojster Claude in krenil proti krvniški sobi.

Planil je vanjo ter zaprl vrata za seboj. Toda Favsta je stopila k nevidni merčiči, da bi skozi njo opazovala njegovo delo.

Soba je bila velik pomol, ki je visel baš nad Sekvano. Oken ni imela. Svetiljka, ki je brlela pod visokim stropom, je ni razsvetljevala, ampak je delala mrak še gostejši in sence po kotih tega brloga še pošastnejše. Tla in stene so bile od surove obtesane tramov.

Sredi sobe se je črtala v tleh zaprta laputnica. K železnemu obroču na njej je bila privezana vrvi; šla je naravnost do stropa in od onod po skripih ob steni, kjer je bila z zanko nataknjena na velik žebelj. Treba jo bilo samo sneti zanko, pa je vrvi zdrknila po skripih ob steni, kjer je bila z zanko nataknjena na velik žebelj. Treba je bilo samo sneti zanko, pa je vrvi zdrknila po skripih in pokrov, ki ni imel več opore, se je odprl navzdol.

Karkoli je bilo v takem primeru na loputnici, je moralo pasti v globino. In spodaj je tekla Sekvana, brez konca počeo svoje zamolklo pesem polno groze in polno tožb.

Krvnik je segel v kot in je zagrabil klobučo vrvi. Treba je bilo zvezati žrtev, zadaviti jo, poriniti truplo na pokrov in spustiti loputnico.

Ozrl se je na obsojenko. Ležala je na tleh, onesveščena od straha; njena

glava, obmotana s črno vrečo, se je malone dotikala pokrova. Ni se ganila, niti trepetala ni... morda niti ni več dihala... Krvnik se je zdržnil kakor od razočaranja ali sramu... Njegova odločnost je omagovala.

"Kdo je nesrečnica?" je zamrmral. "Kaj je storila, da mora umreti?"

Zakaj naj jo umorim?..."

Ozrl se je na žebelj, ki je držal vrvi, in je krenil proti njemu. Toda napravil je velik ovinek... in vso pot se ni upal pogledati žrtve... Hropel je, znoj mu je curkoma tekel z obraza... Ne da bi se ozrl, je iztegnil roko ter jel odvezovati vozela... Prav tedaj pa je žrtev vztrepetala, in vzdihnila. Njen vzdih je pretresel krvnika silneje od trombe sodnjega dne... Odskočil je in obstal nepremično, presunjen po strahni misli:

"Drami se... umoriti jo moram, preden jo vržem v vodo... če ne, se utegnem rešiti!"

Obupno je počenl k njej in jel pripravljati vrvice, da bi jo zadavil...

Obsojenka se je spet zganila... Njen šepet, jedva slišen, je udaril krvniku na uho.

"Z Bogom, mati... ljuba mamica! Očka! Kje si... očka moj?"

"Mater kliče", je zasopel krvnik. "Očeta kliče!... Kako mil in žalosten je njen glas... in kako bolešno mi sega v srce!"

Polastila se ga je neodoljiva radovednost, da bi videl obraz tega otroka v žudni ciganski noši. Morda bo na njenem licu zapisano, kak zločin je storila, da mora umreti... Oh, videti jo!

Ni se mogel dolgo ustavljati izkušnje. Že je odvezal vrečo, že jo je potegnil obsojenki z glave... Ostrmel je. Čista lepota njenega dekliškega obličja je prevzela do dna duše.

"Kako krasna je ubožica!" je zamrmral. "In mora umreti!"

Tedaj pa je udarilo vanj kakor blisk.

"Grom in strela!" je vzkriknil sam pri sebi, grabeč se z obema rokama za lase. "Ali mar blaznim?... Kaj mi roji po glavi? O Bog! Ta obraz... oh, ta obraz me spominja... Brezumnna misel... in vendar... moje dete bi bilo zdaj teh let... Imelo bi te črte..."

Zahtel je, zagrohotal se, vse obenem. "Oh, to so njeni lasje... in to so njena usta! Če bi mogel videti še oči... oh, če bi bila ona!... Hčerka!" je zavpil, tresoč žrtev za ramena. "Violetta, dete moje!"

Violetta je odprla oči in jih je boječe uprla v krvnika. Njegovo srce je zamrlo v krču neizrekljive tesnobe... In glej, tisti mah je zalila njene zrenice čista, zaupljiva luč... Iztegnila je roke kakor takrat na morišču in radostno zamrmrala:

"Očka moj!... Moj dobri, dragi očka Claude!"

Krik, ki je planil nesrečniku iz prs, je presunljivo odjeknil med stenami krvave sobe.

"Bog nebeski, ona je! Dete moje!" Na Violettinem obličju je zaigral angelski smehljaj.

"Jaz sem, očka!... Jaz, vaša Violetta!"

Claude jo je vzdignil kakor peresce. "Kaj delava tu?" je vzkliknil kakor iz uma, pozablja kraj, kjer sta bila, in posel, zaradi katerega je bil poklihan. "Pojdiva... domov... v tvojo hišico v Mendonu... kamorkoli!"

"Kje sva, očka?" je prestrašeno šepnila deklica, gledaje okoli sebe. "Zakaj sva tukaj?"

"Kje sva?" je zavpil Claude, kakor bi se dramil iz sanj. "Zakaj sva tu?... Oh, gorje nama!... Beživa, otrok... beživa!"

Z brezmejno grozo jo je stisnil k sebi... Prav tisti mah pa so se odprla vrata in pojavila se je Favsta v svojo črno kopreno zavita...

Z žarko napetostjo je uprla oči v Violetto.

## Človek ne živi samo od kruha

### UVODNA BESEDA

Prav zares je bilo v veliko škodo dobri stvari, da se je slovensko delovanje v javnosti cepilo. Zato vsi dobromisleči in dobrohoteči Slovenci z nadušnjem pozdravljamo združitve obeh listov. Bolj še ko dejstvo združitve je pa pomembno to, da sedaj vidimo, da je med našimi javnimi delavci res veliko dobre volje za dobro stvar in zato od novega v veselje.

Zelo resno smo imeli v pretresu, da bi stopilo "Duhovno življenje" v novo leto kot tednik, toda prav radi tega dejstvu smo sklenili, da tudi naše sile uprežemo v skupno delo. Zato bo v tem listu vedno tudi oddelek: Človek ne živi samo od kruha. Urednik tega dela bo g. Hladnik Janez.

"Duhovno življenje" ostane mesečnik za celoletno naročnino enega pesa.

Vsi zavedni Slovenci pa bodo že radi doprinesli svojo žrtev, da si naročijo ta skupni "Slovenski list".

Vsem bralcem srečno in veselo novo leto!

## Kier je liubezen, tam je mir

Te nedeljo se praznuje praznik svete družine. Moderno življenje s svojimi socialnimi krivicami in razbrzdanostjo je razrdlo pravo družinsko življenje.

Oče in mati, čisto oba, gresta na delo. Včasih je temu kriva lakomnost, še večkrat beda. Ni matere, ki bi otroke z ljubeznijo učila, ki bi jih modro zaposlila, ki bi jim nelepa nagnjenja obračala k dobremu, ki bi z njimi molila in jih v cerkev vodila... Boriti se mora mati-sirota, da ji otroci ne umro v pomanjkanju. In kako naj potem iz take družine zraste dobri otroci? Kako naj

zanemarjen vinograd, da dobrega vina?

In potem: toliko razvedrila in zabave je na razpolago, toliko papirja se natisne. In otroci čitajo vse, kot nevede človek je strupene gobe-ker meni, da so prave; in je grdega dela potem, da se reši življenje.

Tako se razdira urejena družina, mesto pa se polni s pokvarjenci, malopridnimi otroci zanemarnjenih družin. Sramota so za starše, nesreča za sosedo, madloga za tujce. Breme so za državo, ki bo marala podesetoriti ječe, da bodo čez deset let mogle sprejeti vse te nesrečen izrodke človeške družbe, ki so hudi. Kazen svetu.

Mnogo se danes zabavlja proti temu in onemu in tudi proti božjim naukom, ki se nekaterim ne zde več "moderni". Kdor pa nepristranski gleda na današnje čase, ta jasno vidi, da je pač le oddajevanje od naukov velikega Učenika povzročilo one žalostne pojave, ki smo jih zgoraj omenili. Včasih, ko so se otroci vzgajali v ljubezni do Boga, do roditeljev in do svojega bližnjega, je bilo na svetu drugače.

Proti razpadanju današnje družine je samo eno zdravilo: družina po zgledu svete družine. Takšna pa je le tista družina, v kateri se otroci vzgajajo z ljubeznijo in v ljubezni in kjer na zidu križ viš, ne pa nage ženske in nesramni letaki. Pogled po stanovanju ponajvečkrat zadostuje, da si ustvariš pravo sodbo o družini, ki tam stanuje; če nič božjega pod streho ni, potem lahko veš, da hudič iz vseh strani preži, kako bi napravil škodo.

"Kjer je Bog, tam ni nadlog", nas uči star narodni pregovor; in tam prav gotovo tudi ni one razdrapanosti, ki jo vidimo dandanašnji v pre mnogih družinah in ki človeštvu nič dobrega ne more prinesiti.

## Cerkveni vestnik

Kar pogrelo ga je gospoda Bobka! Kako ga ne bi! Že spet ta "cerkveni vestnik"! Kakor da bi vzgriznil zeleno tepko, tako mu je šlo skozi zobe in grlo in kosti.

Mislil je, da bo sedaj mir, pa kaj hočemo: Nekaj nadleže je že treba delati. Sicer pa bo cerkveni vestnik ponižna stvarca. Lepo mirno se bo držal svojega kotička in ponižno čakal, če bo kdo smatral za vredno, da si ga ogleda in prebere njegovo vsebino.

Povedal bo vselej cerkveno oznanilo, omenil važne verske dogodke tu in drugod posebno v domovini, dotaknil se bo pa tudi takih vprašanj, ki so ne le zanimiva, temveč tudi nadvse važna, posebno glede vzgoje.

Upam, da bo tudi cerkveni vestnik imel obilo hvaležnih bralcev v tem listu; tisti pa, katerim se zdi ta stvar nepotrebna, naj se zadržijo kot izobraženi ljudje iz obzirnosti do sorojakov, katerim se cerkveni vestnik ne zdi nepotreben.

Kdor ima kake stvarne razloge proti temu, naj jih pa kar uredništvu sporoči in potem bomo pa preiskali obsti in jetra stvarim, da bo prav na levo in na desno.

Saj vsi pravimo, da se za resnico in pravico trudimo in cerkveni

vestnik bo prav to imel za edini svoj namen.

### VESTNIK

10. jan.: Maša na Avellanedu, večernice na Paternalu.

17. jan.: Maša in večernice na Paternalu.

V Saavedrio stane zanaprej samo maša vsako prvo nedeljo v mesecu. Večernice se radi pre mnogih ovir ne morejo več tam vršiti.

Prosim, da se priglasite za bratovščino Živega Rožnega Venca.

Poročili so se:

Romana Koradin in Liberat Tavčar ter Kristina Trček in Tomaž Kržič.

Hladnik Janez

## Restaurant "Osorio"

Edino slovensko zbirališče

Lepi prostori, pripravno za svadbe - Vsako nedeljo ples

CENE ZMEINE — Prenočišče po 70 cent.

Se priporoča lastnik

Emilio Živec

OSORIO 5085 PATERNAL



"Tak to je ona!" je zamrmrala. "To je otrok, ki ga je krvnik na morišču sprejel za svojega! Hči kardinala Farneskega... Tem slabše zanjo! Treba je, da umre."

Claude je stal kakor okamenel. Favsta pa je iztegnila roko in rekla z okrutnim prostodušjem: "Česa čakaš?..."

Krvnik je vtrepetal. Zaskokal je kakor pogubljenec, kadar se razgrne pred njim peklenski ogenj. Z divjo kretujo je porinil Violetto nazaj, vstopil se pred njo, sklenil svoje ogromne roke in zajecjal:

"Moj otrok je, gospa! Moja hči! Izgubil sem jo bil... in sem jo našel tu, v tem strašnem kraju... Saj ne morete res hoteti... jelite da ne... zdaj ne več?... Oh, zaklinjam vas, dajte nama, da odideva!..."

"Možster Claude," je odgovorila Favsta, "česa čakaš, da ne storiš svoje dolžnosti?... Zakaj ne usmrtiš obsojenke, krvnik?..."

Pri tej besedi se je Violetta z grozo ozrla najprej na črno ženo... in nato na očeta...

"Oče!" je zavpila z glasom divje bolesti, "Moj oče... krvnik!..."

Claude je posivel. Glava mu je pala na prsi, stek brezmejnega gorja je privrel iz njegovih ust... Nato se je obrnil k deklici. Njegovo lice je dobilo izraz obupnega samozatajenja.

"Ne boj se", je dejal komaj silšno. "Ne dotaknem se te več, ako nočeš... niti ne bom več govoril s teboj... niti ti ne bom imenoval svoje hčere... Samo ne boj se, imej pogum!..."

Gospa", je zarohnel nenadoma, obračaje se k Favsti, "s tem, da ste uničili ljubezen tega otroka do mene nesrečnika, ste storili zločin vsen zločinov. Od te minute se čuvajte!..."

"Čuvaj se ti, krvnik!" ga je preklinjala Favsta brez jeze, podobna Usodi, ki hodi svojo od vekov določeno pot. Končajmo brž. Ali si še pokoren ali se upiraš?"

"Pokoren? Mar niste čuli, da je moja hči? Moja hči, gospa!... Ne boj se ničesar, Violetta!... Pravam, da si moja hči, a nadlegoval te ne bom nikoli več... samo da ostaneš živa... Pojdiva odtod!"

"Krvnik!" je viknila Favsta z jeklim glasom. "Izberi prvo ali drugo: ali da storiš, kar ti je ukazano... ali pa, da pogineš s to žensko vred!..."

"Nikdar!" je divje zarjul mojster Claude. "Svoje dete naj umorim? Nikoli!... Blaznita, vladarica! S poti! Prostor za naju dva, tako vam vseh peklensčkov!... S poti... ali pa znajte, da vam bije poslednja ura!..."

Z levico je objel Violetto čez pas, dvignil jo, stisnil jo k sebi in krenil proti Favsti... Strašna pest njegove desnice je krožila pred njim kakor bojni klj...

Favsta se ni ganila z mesta. Niti vtrepetala ni. Mirno, kakor da se ne godi nič posebnega, je vzela pliščalko, ki jo je nosila za pasom, ter je kratko in ostro zapiskala nanjo... Še tisti trenutek je pridrl v dvorano petnajst stražnikov z arkebuzami v rokah. Na Favstin mig so se postavili v vrsto in so namerili moralne cev!...

"Kaj!" je zatulil Claude, "Kaj? Moje hčer hočete ustreliti!..."

Vse žilice njegovega telesa in vse moči njegovega duha so se skrčile v blaženem naporu... Zdaj, ta trenutek... v tej stotinki sekunde je bilo treba najti sredstvo rešitve!...

"Pozor!..." je ukazal trd vojaški glas.

In tisti mah so stražniki začuli rjoveč grohot, ki je stresel vse, težko tramovje stropa in sten in trda srca ljudi... Videli so ogromno postavo, ki je nekam planila...

"Pali!..."

Petnajst arkebuz je zagrmelo namah! Krvava soba se je napolnila z dimom... Vojniki so se molče obrnili... odšli so... njih delo je bilo opravljeno...

Samo Favsta je še ostala. Skrivnostni nasmeh je krivil njene ustnice... Dim se je počasi razgubljal... in njene oči so jele iskati trupel Clauda in Violette... Ostrmela je: krvnika in njegove žrtve ni bilo nikjer! Izginila sta brez sledu...

Favstin pogled se je naposled ustavil na loputnici sredi sobe... Bila je odprta!... Zijala je kakor črna brezdnina... in spodaj, na dnu globine... je turobno govtala reka Sekvana...

Favsta je stopila k odprtini, sklonila se in prisluhnila. Bila je uverjena, da se zibljeta tam spodaj v neprodirni temi dva mrliča... In brezdnino pred njo je bilo manj črno od črnih misli njene duše!...

VI.

### Dobra krčmarica.

Ko sta se vitez de Pardaillan in vojvoda Angoulémski na Tuilerijski planoti ločila od Crillonu, sta zavila mimo mlina, ki je nedaleč od onkraj vrtil svoja široka krila, in sta se skozi Montmartska vrata vrnila v Pariz. Toda k "Vedeževalki" se nista napotila naravnost; krenila sta skozi mesto, dospela v Progarsko ulico in stopila v meščansko hišo, kjer sta se bila ustavila prejšnji dan po svojem srečanju s Henrikom III.

Ta hiša je bila last Marije Touchetove, matere mladega vojvode. Bila je dar Karla IX. in zato vsa polna spominov na mladega kralja, ki je umrl tako strašne smrti kmalu po krvavi tragediji Jernejeve noči.

Karel je zato odvel Pardaillana k sebi, da bi mu povedal tisoč stvari, ki so se dale vse izraziti z eno samo besedo:

"Zaljubljen sem."

Zakaj vojvoda Angoulémski, čeprav je imel med mladimi velikaši obilo znancev in tovarišev, je vendar našel samo enega zanečaljivega prijatelja: Pardaillana, ki ga je poznal šele štiri-

najst dni. Vitez se je bil nekega večera spotoma oglasil v Orléansu ter posetil ljubimko pokojnega kralja Karla IX. Marija Touchetova se je razjokala ob pogledu na tega moža, ki ga že toliko let ni videla; gotovo je dramil v njej spomine na drago, srečno prošlost. Sprejela ga je kakor polboga. Nato je povedala sinu vse, kar je vedela o Pardaillanu, in mladi vojvoda je poslušal njegovo zgodbo kakor pravi junaški spev. Ko se je drugi dan Karel Angoulémski odpravil na pot, je Marija proseče pogledala viteza, čes:

"Nič več ne bom trepetala zanj, ako bom vedela, da je z vami."

"Gospa", je rekel Pardaillan ter poljubil se zmerom krasno roko Marije Touchetove, "nadejam se, da me bo štel njegova Svetlost gospod vojvoda Angoulémski med svoje prijatelje..."

Karel in njegova mati sta čutila, kaj pomeni taka beseda iz takih ust. Vojvoda se je spotoma še bolj navdušil za svojega tovariša; odkar pa je videl Pardaillanov junaški čin na Grévskem trgu, ni poznalo njegovo spoštovanje in zaupanje nikake meje več.

Tisti dan po večerji mu je odkril svoje srce zastran Violette. Povedal mu je, kaj je zjutraj doživel v Belgoderovi telegi, ter mu razodel, da misli iti jutri v "Gostilno pri dobri nadi". Tudi pri tej priliki je spoznal v Pardaillanu prijatelja in brata, da si boljšega ni mogel želeti. Vitez je poslušal vojvodove izlive tri ure zaporedoma, ne da bi ga prekinil. In ko je London ter ga je bojeje vprašal, kaj mu svetuje, je vitez veselo zvrnil svojo kupico in dejal:

"Ljubite jo, za Boga, in glejte, da vam bo vračala ljubezen! Naj bo ciganka ali kneginja, ako je ljubite, je ona vaša zvezda vodilja in smoter vaših najlepših želja. Ljubezen, Svetlost, je vendarle najboljši lek, ki ga imamo ljudje, da se prehitro ne navlečemo življenja!"

## GLADOVNA STAVKA RUDARJEV

Rudarji v Zbelovem pri Poljčanah so stopili v gladovno stavko. Rudnik je last nekih Zagrebčanov. Vsega skupaj je bilo zadnji čas zaposlenih okrog 60 rudarjev. Rudarji pa so prišli v nasprotju z lastniki, ker podjetje ni sproti v redu izplačevalo zaslužka. Preostala jim je naposled edina demonstracija v tem, da so ostali v rovu. Brzjavno so pozvali tajnika Zveze rudarjev g. Arha iz Zagorja, ki se je odpeljal v Poljčane, kamor so prispeli tudi zastopniki oblasti in so se takoj začela pogajanja, da se ugotovijo vsi vzroki, ki so dovedli do gladovne stavke rudarjev in da se najde način za pravično rešitev zahtevkov, ki jih imajo rudarji nasproti podjetju.

## OBJAVE KR. POSLANSTVA

Charcas 1705, Bs. Aires

Kr. poslaništvo išče in poziva naslednje naše izseljence, da se zglašijo pri zgoraj navedenem poslaništvu:

Stanislav Markelc, kateri je prišel v Argentino 1928 leta in čegar zadnji naslov je bil: Casa Juan Daf Bič, La Cumbre FCCNA.

Petar B. Dragojlovič iz Ubala. Prej se je mahajal v Tandilu.

Jovan Dimitrovič iz sela Capare pri Bitolju.

Bogdan Toškovič iz Sela Saleviči.

Matija Zlarič iz Kostajnice.

Mate vKič iz Poljica, občina Vrgorac.

iVnko Buz iz Gorice, občina Rasinja, srez Ludbreg.

Franc Viktor, iz Domžal, star 42 let. V Argentino je prišel 1927 leta.

Če bi pa kdo od naših izseljencev vedel za naslov od katerega zgoraj iskanih rojakov, je vljudno naprosen, da to sporoči našemu poslaništvu.

Po teh nekam trpkih besedah se je Pardaillan odpravil spat, rekoč vojvodi, da pojde jutri v ulico Saint-Denis k "Vedeževalki"; tam ga bo čakal, da mu pride povedat, kaj je opravil pri Belgoderu.

Tudi Charles je šel k počitku. Sreče in ljubezen mu nista dala zatistiti česa; ob zori je bil na nokah, ob sedmih je krenil v mesto. Srce mu je trepetalo od blaženega nemira. Vso pot je v duhu gledal oboževano Violetino lice...

Pardaillan je spal, kakor pač spe ljudje ki si ne vedo pametnejšega opravka. Zjutraj okoli devete ure se je napotil k "Vedeževalki", v gostilno, kjer je nekaj Rabelais uganjal svoje burke in kjer se je shajala tisti čas vsa visoka pariška gospoda, nekaj zaradi dobrega vina, nekaj zaradi okusnih pastet, nekaj pa tudi zaradi lepe krčmarice, ki jih je nosila na mizo.

Gospa Hugeta je imela veliko posla. Z zavhanimi rokavi, rožnatim obrazom in svetlimi očmi, vzlic svojim tri in trideset letom se krasotica, je stala pri kuhinjskem ognjišču ter nadzorovala siljake in divje race, ki so se svrče zlatile na ražnjih. Star ovčarski pes z resasto svetlorjavo dlako je ležal nedaleč od nje in opazoval slastno pečenko tako ravnodušno, kakor da ni bilo v njegovem življenju nikoli brezmesnih dni...

Zdajci pa se je kuža zdrnil in dvignil nos; v njegovih zlatorjavih zrklih je zaigralo kakor nenadna skrb. Vohluje se je spravil po koncu.

"Nu, stavec Pipeau", je rekla gospa Hugeta, "kaj pa je?"

Pes je veselo zalajal, zamahal z repom kakor iz uma ter šinil nalk puščici v pikevo soho. Hugeta mu je sledila s polnim naročjem krožnikov, da bi pripravila nekaj miz za plemenite goste...

(Dalje prihodnjič)

## IZ JUGOSLAVIJE

## DRAMATIČNA SMRT NEVARNEGA ROPARJA

Uršulin sejem v Celju je 21. oktobra obiskalo tudi več članov razbojniške tolpe 28letnega poglavarja kmeta Štefana Bednjača iz Totovca pri Čakovcu. Pod vodstvom Štefana Bednjača so prišli njegov brat Ignac Bednjač, Vid Kolarek, Klara Horvatova in Verona Kolarkova. Na sejmu so takoj pričeli svoj tatinski posel, celjska policija pa jih je zalotila ter aretirala Ignaca Bednjača, Vida Kolarka in Klaro Horvatovo in jih pozneje izročila okrožnemu sodišču, dočim sta vodja tolpe Štefan Bednjač in Verona Kolarkova pobegnili. Celjska policija je razposlala za pobeglim Štefanom Bednjačem tiralice. Bednjač je izvršil v celjski okolici več vlovov in tatvin.

Orožniki iz Čakovca so začeli takoj zasledovati Bednjača, ki se je od pobeга iz Celja skrival v okolici Totovca, a ga do nedelje 15. novembra niso mogli izslediti. V nedeljo pa se je pojavil Štefan Bednjač v Vrbančevi gostilni v Totovcu in se zabaval v družbi svojih prijateljev. O tem so bili takoj obveščeni orožniki. Orožniška patrulja je krenila v Vrbančevo gostilno, da aretira Bednjača. Bednjač pa je izjavil orožnikom, da on ni Bednjač, marveč sin bogatega posestnika Mozesa iz istega kraja. Orožniki so se hoteli prepričati o resničnosti te trditve in so odvedli Bednjača iz gostilne na cesto. Zunaj pa je Bednjač nenadno napadel enega izmed orožnikov in mu pregriznil prst, drugemu orožniku pa je iztrgal puško in jo naperil proti orožnikom. Eden izmed orožnikov je v silobranu zabodel Bednjača z bajonetom v prsi. Bednjač se je takoj zgrudil in je kmalu izkrmavel. Orožniki so izsledili tudi pobeško Verono Kolarkovo in jo izročili sodišču.

## SLOVENSKI IZSELJENSKI KOLEDAR ZA LETO 1937

Slovenski izseljenski Koledar za leto 1937 je izšel. Vsled stavke je izšel z nekoliko zamude, pa radi tega ne bo njegova vrednost prav nič zmanjšana.

Koledar je obsežnega formata, zanimive vsebine ter bogato ilustriran s slikami vasi in mest od tu in iz domovine.

Sežita takoj vsi po njem! Stane \$ 1.50 in 30 ctvos. več po pošti.

Naročite ga lahko direktno na uredništvu, Gral. Cesar Díaz 1657, ali pa ga isto tam lahko osebno kupite vsak dan, tudi ob nedeljah. Po nekaj izvodov pa ga bodo imeli: "Banco Germanico"; nekateri razprodajalci "Slov lista" v ulici L. N. Alem; na Avellanedi Liberat Tavčar, Chacabuco 587, Franc Družina, Chacabuco 636; na Paternalu, Živee; v Floridi Andrej Škrbec, Italia 3467, in Hamlet Cesar, Lugones 4809; nekaj več kot jih je naročnih, pa bomo poslali tudi našim zastopnikom v Rosario in Cordoba.

Vsi, ki so že dobili Koledar, so izjavili, da je mnogo lepši nego so pričakovali. In to je tudi res. Prepričajte se sami! Vsem, ki bi jim Koledar ne ugal, smo pripravljene denar vrniti. Odbor SPD. I.

## INSTTUTO - DENTAL POPULAR

2261 - Av. SAN MARTIN - 2261

Pregled brezplačno

Sprejemanje od 9-11 ure in od 3-9 pop.



Izdiranje zob brez bolečin \$ 2.—  
Nov način in različne vrste  
stavljanja zob.

## "Slovenski list"

## v vsako izseljensko hišo

## KAKO SE OBOROZUJEJO

Neki dovtipni državnik je dejal nekoč, če bi od vsega Društva narodov ničesar ne ostalo, bi ostavilo vendarle dober statistični material.

Pred kratkim je izšel letopis tega društva, ki vsebuje med drugim podatke o oboroževalnih izdatkih poedinih držav v lanskem letu. Dočim so prispevki narodov za vojaštvo l. 1925. znašali "samo" 3.5 milijarde zlatih dolarjev, je ta vsota že l. 1930. narasla na 4.3 milijarde. Naslednje leto je ostala na isti višini, l. 1932. je celo nazadovala na 4.2 milijarde, a potem je spet narasla na 4.4 milijarde. L. 1934. so ljudstva izdajala oficijelno že 4.9 milijarde dolarjev za vojne namene, lansko leto so dosegla rekordno postavko 5.4 milijarde, ki so jo pa letos že spet prekosili, ne da bi bilo pričakovati, da bo prihodnje leto v tem pogledu kaj bolje.

Če bi človeštvo porabilo to, kar izdaja za vojaške namene, za kakšen boljši namen, bi lahko bedo naštetih milijonov ljudi, če ne odpravilo, pa vsaj zelo omililo. Velikanske vsote bi bile na razpolago za kulturne namene, šole, bolnišnice, zavetišča za starce itd. Razen tega bi se lahko zelo zmanjšali davki, ki pritiskajo danes vse zdravo življenje ob tla.

## V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3-6 \$, lepo sliko v barvah.

Atelje MARKO RAD  
Odprto tudi ob nedeljah.

Atelje MARKO RADALJ  
Facundo Quiroga 1275 in 1407  
DOCK SUD

## Dr. Enrique Daniel Dauge

Zobozdravnik

Sprejema vsak dan izven  
četrtkov od 14 do 19 ure

PALPA 2584 — U. T. 73-1900  
Buenos Aires

## SREČNO NOVO LETO

vošči vsem našim izseljencem  
"SLOVENSKI LIST"

Črevljarnica in trgovina  
ALBERT BELTRAM

vošči svojim cenj. odjemalcem  
veselo in srečno novo leto  
Donato Alvarez 2288 — Bs. Aires

Srečno in veselo novo leto  
želi svoji cenj. klijenteli

Krojačnica "Trieste"  
FRANC MELING  
Bauness 187 (Paternal), Bs. Aires

Restavracija "PRI RUSU"

želi vsem svojim gostom slovenske  
narodnosti srečno in veselo novo leto

HENRIK DROBAT

Avda. del Campo 1274 — Bs. Aires

Krojačnica — PETER CAPUDER

vošči vsem svojim prijateljem Pri-  
morem, kakor tudi vsem prijate-  
ljem Jugoslovanom srečno in veselo  
novo leto

Rio Bamba 879 Buenos Aires

Vsem svojim cenj. odjemalcem in  
prijateljem želi srečno in veselo  
novo leto

Tvrčka ANGEL VELYANOVSKY

25 de Mayo 724 — Bs. Aires

Srečno in veselo novo leto želi vsem

svojim klijentom  
MAKSIMILIJAN SAURIN  
Warnes 2191 — Bs. Aires

Srečno in veselo novo leto  
želi vsem svojim klijentom

KROJACNICA MOZETIČ  
Osorio 5013-5025 (La Paternal)  
Buenos Aires

POZOR!!

Lepo posejan, 7 ha velik  
vrt (quinta) prodaja takoj  
BONCELJ FRANC, Pereyra  
Lusena 2000, Lomas de Za-  
mora FCSD.

Veliki zavod  
"RAMOS MEJIA"  
VENEREAS

ZDRAVNIKI SPECIJALISTI

ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi.  
Popolno moderno zdravljenje.  
SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914)  
KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki.  
ZLATO ŽILO: zdravimo brez operacije in bolečin.  
SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Cicarelliju.  
ŽIVČNE BOLEZNI: Nevralgija, izguba spomina in šibkost.  
REVMATIZEM: kila, naduha, gota. Šibkost srca zdravimo po modernem nemškem načinu.  
PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča.  
ZELEDOČ: upadel, raširjeni, kislina, težka prebava, bruhanje, rane.  
CREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka.  
GREL, NOS, USEŠA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin.  
Popolno ozdravljenje \$ 30.—

Plačevanje po \$ 5.— na teden.

Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje.

Plaza Once Rivadavia 3070  
Od 9-21 ob nedeljah od 8-12

## Krojačnica

## MOZETIČ

Nudi cenj. rojakom  
veliko izbero vsakovrstnega blaga za poletne obleke, kakor tudi perila in vseh drugih moških potrebščin.

SLAMNIKI

so na prodaj po cenah  
kakor jih ne dobite  
nikjer.

Prepričajte se!

## Sebastijan Mozetič

BUENOS AIRES  
5019 - OSORIO - 5025  
(PATERNAL)



## CARIČIN LJUBLJENEC

Kratka vsebina doslej objavljene.

Ruska carica Katarina, ki ji očita, da je dala spraviti s sveta svojega moža, carja Petra, se je zagledala v mladega častnika Aleksandra Potemkina in zapustila svojega dotodanjega miljenca grofa Orlova, s katerim se je bila na skrivnem poročila. Ker pa je bil Potemkin zaljubljen in zaročen z Elizabeto, nezakonsko hčerko carja Petra, jo je Katarina skušala umoriti s tem, da jo je zastrupila. Strup pa, katerega je uporabila, je povzročil le na deželi svoj brlog. Pugačev se je nameraval uporabiti Elizabeto za svoje maščevanje nad Katarino. Je dekle rešil iz grobnice Romanovih ter jo spravil v svoj "hram", kjer je imel že veliko mladih deklet spravljanih, ki so mu bila všeč. V tem hramu pa je imel Orlov med drugimi tudi kozakinjo Livijo, s katero se je Elizabeta kmalu po svojem prihodu seznanila. Ta kozakinja pa je imela ljubčka, po imenu Pugačev. Pugačev je slučajno zadel v Petrogradu na Elizabetinega deda, ki mu je potožil, da so mu ugrabili deklico. Ded mu je povedal, da tega ni mogel storiti drug, kakor grof Orlov, ki ima na deželi svoj brlog. Pugačev se je napotil tja in našel Livijo in Elizabeto, ko so ravno poskušale omajati omrežje okna, da bi pobeignile. Ko so se tako mučile pri oknu je Livija zapazila Pugačeva in tudi on jo je zapazil. Po kratkem razgovoru je obljubil, da ju reši. Kmalu nato pa pride grof Orlov. Gospodarica, oziroma oskrbnica te hiše, Elizabeto čedno obleče ter jo pošlje k Orlovu v sobo, ki je ležal na divanu. Deklice vabi z lepimi besedami k sebi ter ji ponuja ljubezen. Med tem so vrata odpro, v sobo priplješe štiri krasne deklice. Ko ples končajo, odidejo v sobo pa stopi kozakinja Livija, nesoč pipo za opij in vina. Orlov pije na zdravje Elizabete, nato pa mu da Livija

ja pipo v usta in jo prižge. Tedaj prime grof Elizabeto za roke ter ji zapove, da ga mora poljubljati. Potegne jo bolj k sebi, a opij je že močno deloval. Livija sedaj hitro povleče sluškinjo Anovno v sobo, ki je že čakala pred vrati, oprostí Elizabeto Orlova in porine Anovno Orlovu v naročje. Tedaj uporabi priliko Elizabeta in Livija. S pomočjo Pugačeva pobegeta iz sramotne hiše; Orlov pa je bil prehitro prišel k sebi. Razumel je, kaj se je zgodilo, ter začel begunce zasledovati s pomočjo svojih kmetov in sicer na saneh, kajti Pugačev in obe deklici so jo bili ubrali, s pomočjo drsalk, brez zamrznjeno reko Nevo. Orlov se jim je vedno bolj približeval.

\*\*

Pugačev opazi, da je Orlov našel sredstvo, da jih zasleduje. Obrnil se je in videl, da se razdalja med njimi in njihovim preganjalcem vedno manjša.

Nekaj časa je ugibal, ali ne bi bilo bolje, da pobegeta z deklicami zopet na obalo. V tem zapazi, da je ravno na mestu, kjer so se nahajali led prebit. Delavci so ga najbrže izsekali in transportirali v Petrograd.

Od obale so bili torej popolnoma odrezani. Rešitev je ležala edino v njihovi hitrosti.

Bil se je boj med njihovo spretnostjo in hitrostjo Orlovih vranec.

Sani so se vedno bolj približevale. Razdalja med njimi in groznim Orlovom je bila vedno manjša. Vedno večji je postajal grof Orlov s svojim spremstvom. Odsev bakelj s sani je že padal na njihovo pot — siguren dokaz, da jih bo Orlov skoraj

dohitel.

"Izgubljeni smo!" — zamrmra Pugačev. Poskusimo zadnje, morda nam uspe, da se umaknemo temu groznemu človeku. Če nam ne uspe, potem — — —

Ni še izgovoril, ko je Livija že razumela njegov pomembni pogled in pritisk rok na prsi, kjer je imel shranjeno bodalo.

Z vso močjo, ki jim je še ostala, so drsli naprej. Ko je Orlov opazil, da hite z novo hitrostjo, se je odločil za nekaj, kar bo kozaka gotovo uničilo.

Potegne za uzdi, konji se ustavijo. Zapove slugam, da izstopijo in gredo peš za njim. On sam ostane na praznih saneh, ki so, osvobojena tovora, poletela z dvojno hitrostjo. Pugačev je opazil, kaj se je zgodilo. Ravno je hotel deklicama povedati kar je videl, ko radostno vzklikne. Eden Orlovih konjev se je zrušil na tla.

Konj je ležal na ledu in udarjal s kopiti okrog sebe. Tudi drugi konj je bil od hitre vožnje tako izčrpan, da bi se lahko vsak čas zrušil.

Orlov stopi s sani. V njegovi roki se zasveti nož. Prereže vrv, s katero je bil privezan konj k sanem. Konja prepusti na ledu njegovi usodi, skoči zopet na sani in počene preostalega konja.

Z novo nado napolnjeni, lete naši begunci dalje, hvaleč Boga za milost, katero jim je izkazal.

Črni grof je s svojimi sanmi v resnici zaostajal, tako da so bili

prepričani, da so rešeni. Samo še nekaj ur napornega bežanja po zamrzli Nevi, da se od Petrograda kolikor mogoče oddaljijo in dosežejo kako kmečko naselbino.

Orlov je grozno preklinjal in besno udarjal po svojem konju. Ta pa ni mogel več teči s tako brzino kakor prej. Od časa do časa se je razdalja večala.

Naenkrat potegne Pugačev obe deklici nazaj in to tako silno da je Livija izgubila ravnotežje in padla. "Počakajta!", zakliče Pugačev v strahu. "Sedaj nam je usoda zapечатena. Da vaju nisem zadržal, bi padli v vodo."

Tri korake pred njimi je bila v ledu velikanska odprtina. Kozak je takoj uvidel, da jim je povsem nemogoče prekoračiti zapreko. Če bi šlo samo zanj, se ne bi bal, da se vrže v vodo in jo preplava. A Livija in Elizabeta? Tudi če sta bili izvrstni plavalci, ni mogel dopustiti, da bi se vrgli v vodo.

Naši begunci so uvideli, da je njihove rešitev nemogoča.

Za seboj so zaslišali triumfirajoči smeh grofa Orlova, ki je prihajal vedno bližje.

Livija se vrže na prsi svojemu zaročencu, ga objame s svojimi mehikimi rokami, pritiskne svoje ustne na njegove in potem — — —

"Pugačev, ljubljeni moj Pugačev!" — zakliče lepa kozakinja. "Ali se sponinjaš svoje prisege? Ali boš čakal, da bo tvoja Livija oskrnjena? Izvleči bodalo! Dragi, zasadi

mi ga v srce! Ne pusti, da padem živa v Orlove roke!"

V Pugačevu se je bila strašna duševna borba.

Roko položi na držaj svojega bodala.

"Da, umreti!" — zakliče Elizabeta. "Tisočkrat bolje je sedaj umreti, kakor da naju ta gad onečasti!"

Medtem je Orlov poklical slugo in jim glasno javil, da so begunci v njegovih rokah.

Sluge so na poziv svojega gospodarja pričeli teči in se mu približali. Orlov skoči s sani in se postavi na čelo svojih ljudi. Baklje so se dvignile in puške se pokažejo — loveci so prihajali bližje, da primejo trepetajočo divjačino.

Orlov iztrga slugi meč in skoči k Pugačevu, ki ga je čakal prekrizanih rok.

Trepetaje sta se privili obe deklici k kozaku. Ali junak stepé ni mogel ničesar storiti za nesrečni jokaljoči deklici. Tudi sam je bil brez moči.

"Kozaki lopov!" zavpije Orlov. "Volk, ki si vdrl v mojo hišo in odnesel najboljša jagnjeta moje črede. Nabodel te bom na svoj meč! Tu imaš, lopov!"

Z bliskovito brzino zabode konico meča v prsa mladega kozaka.

Pugačev se ni premaknil. Zdelo se je, da se je pomiril s svojo usodo. Niti z enim gibom se ni poskušal braniti. Stal je popolnoma mirno. Orlov hoče ponovno zabosti svoj meč v njegova prsa. — zdajci pa se opoteče in zakriči.

ZANIMIVOSTI

SADJE IN ZORJE

Uživanje sadja je eden najuspešnejših pripomočkov za obranitev zob. Že davno je znano, da imajo ljudje, ki redno jedo sadje in zeleljava, po navadi lepe zobe in da le redko trpe zavoljo zobobola. Skoraj vsi raziskovalci južnih krajev pripovedujejo, da imajo tamkajšnji domačini najlepša zobovja in da so tam zobni kamen, zobna gniloba, lomljivost zob in druga podobna obolenja redke pojave. To je umljivo, kajti ti ljudje se hranijo po večini s sadjem in zelenjavo.

V sadju je narava nakopičila pod vplivom sonca mnogo sveže življenjske sile in to sprejemajo potem sadjejedci vase. Kadar žvečimo sadje, prihaja to, kakor tudi kislina iz nje, v dotiko tudi z najbolj oddaljenimi zobmi. Med tem ko prevzame mesnati del sadja ulogo pometalca in snažilec ustne dupline in opravlja to ulogo na temeljit, čeprav rahel način, vdira sadna kislina v vse luknje in v mesne prostore med zobmi ter uničuje tu povzročitelje zobnih bolezni. Sadna kislina pa uničuje tudi tiste izločnine ob robovih dlesni, ki povzročajo tvorbo zobnega kamna in s tem nastajanje mučnih obolenj. Pri tem je treba poudariti, da sadna kislina sklenini zob ni nevarna, pač pa so hranilne soli v sadju zobni rasti zelo potrebne.

Kdor se hoče prepričati o resničnosti tega, naj použije vsak večer, preden se vleže, eno ali dve jabolki in naj potem zjutraj opazuje učinek. Že sveži okus, ki ga bo imel v ustih, ga bo poučil, da jabolka dobro opravljajo svojo delo, kajti o kakšnem plehkem okusu, ki ga ima-

mo običajno zjutraj v ustih, in o slabem duhu, ki prihaja iz njih, ne bo nič ali pa le malo sledu. To bi si morale zapomniti posebno matere in skrbeti za to, da dobe njih otroci vsak večer preden odidejo spat, svoje jabolko. S tem jih ne bodo očuvala samo marsikakšne nevarne nalezljive bolezni, temveč jim bodo ohranile tudi lepe, zdrave zobe.

MOŽ, KI ZNA 290 JEZIKOV

Kakor poročajo v svojih kulturnih rubrikah nemški listi, v Frankfurtu ob Maini živi učenjak dr. Harald Schutz, ki zna govoriti in pisati 290 jezikov. Ta njegov dar za jezike je menda možu prirojen. Že njegov ded je bil sloveč poznavatelj sanskrite, ki je znal 12 jezikov. Njegov oče je znal mnogo starih in modernih jezikov. Po materi, ki je po svoji materi bila Islandka, je v sorodstvu z nekdanjim norveškim kraljem Haroldom Hafargarom, po katerem so mu starši dali tudi ime Harald. Mož, ki je sedaj 63 let star, samo študira v svoji bogati knjižnici, v kateri ima 14.000 zvezkov. Na vprašanje, kako je bilo mogoče, da se je naučil toliko jezikov, je odgovoril, da tega sam ne ve. Pristavil pa je tole: "Pač pa lahko povem recept, kako se človek lahko nauči jezikov. Za to je treba treh stvari: ljubezni in veselja, prilžnosti, časa. Časa in prilike sem imel vedno dovolj, ljubezen pa sem pededoval po svojih prednikih."

NASVETI ZA DEBELE LJUDI

Ljudje, ki se debelijo se morajo posebno smotreno oblačiti. Ker se zelo radi pote, naj gledajo na to,

Piše Zadr.

GOSPODARSTVO

VEČNE OBLJUBE

Za novo leto je govoril potom radia poljedelski minister svojim varovancem-kolonom, želeč jim obilo sreče v novem letu. Med drugim jim je povedal, da je v pretečenem letu predstavil zakonodajni skupščini osnutek zakona za kolonizacijo, kateri bo, če ga zakonodajalci odobre, rešil kolona iz sedanjega kritičnega položaja. Zakon predvideva razlastitev veleposestev na manjša premoženja, katera se bodo prodajala kolonom po zelo ugodnih pogojih. Kolon bo s svojo družino postal lastnik in gospodar ter ne bo več odvisen od brezsrčnih kapitalistov, kateri ga sedaj tako nesramno odirajo in iskoriščajo. Te bodoče gospodarje pa bo minister povezal v združbe, katere bodo sami vodili pod nadzorstvom ministrstva in tako bo rešeno zelo važno vprašanje.

Ko je minister končal svoj govor, so mu ploskali, — seveda tisti ki so bili prisotni v prenašalnici; če bi pa videl one, katerim je bil govor namenjen, bi se prepričal, da so se

da bodo nosili kar se da lahko in luknjičavo obleko; tako bodo prepričali nepotrebno tvorbo potu in prizanašali sreč; sej zahteva zanojenje napornejše delovanja srea.

Kdor se nagiba k debelosti, naj se dosti giblje pa se ne bo redil. Posebno mnogo naj telovadi in hodi. S tem prepreči tvorbo nove masti. Paziti pa mora, da ni pri telovadbi preveč tesno oblečen. Kdor je vaje volnene obleke, naj jo v začetku obdrži, dokler se nekoliko ne utrdi. Pozneje bo potem laže prešel na bombažno obleko in perilo in naposled na platneno.

bridko posmejali usodi, katera jih tepe in jim je že mnogokrat prinesla mnogo lepih obljub, ki se pa niso uresničile. Oni ki imajo zemljo in oblast v rokah, niso na razpolago ne ministru ne kolonom. Šaj so dovolj dokazali z zakonom, ki so ga v zadnjem času izdelali in za katerega je bilo povod tudi gibanje kolonov v Chacu, v preteklem letu, za poštene cene bombaževemu pridelku; takrat so zakonodajalci posebe omenili in se pohvalili, da so tiste, ki niso hoteli bombaža prodati tako, kot so tuje družbe želele, izgnali v Europo kot najhujše zločince. Tako začenjajo in končujejo leta. Previligrancem ne pade nobena las iz glave, dočim ostanejo delavci sužnji in bodo, dokler si ne bodo priborili svobode in enakopravnosti.

VINOGRADNIKI DOBE POSOJILO

Kakor smo zadnjič poročali v Sl. T. se je zadnji čas mudila v Buenos Airesu delegacija viničarjev iz Mendoze in san Juana, z namenom da zaprosi federalne oblasti za zaščito in pomoč. Največja nesreča za vini-

čarja je, da nima posod in priprav prodajati po cenah, katere mu določijo prekupei, ki jih revščina ne briga in plačujejo navadno sramotno nizke cene. Delegacija je doselila pri vladi in Narodni banki precejšen znesek, iz katerega se bodo dajala posojila viničarjem, pod ugodnimi pogoji. Na ta način se bo vsaj nekaterim pomaglo in jih rešilo odvisnosti brezsrčnih trgovcev.

V ITALIJI NARAŠČA DRAGINJA

Ko je italijanska vlada razveljavila liro za 42 o/o, je zagotavljala, da ne bo to povzročilo nobene druginje, ki je to tudi neka; dni držalo. Ko so pa trgovalci videli, da vlada nad njimi ne bo izvajala posledie, so mirno dvignili cene posebno najpotrebnejšim življenjskim potrebščinam, tako da so nekatere stvari podražale kar za 35 do 40 o/o. Ljudstvo se ne sme razburjati, ker imajo kapitalisti na strani vlado, katera pravi, da se mora za blagor domovine vse prenesti. Naši ljudje so pa še bolj udarjeni, ker ne morejo nikjer dobiti zaposlenja in so posvod zapostavljeni.

Ako hočete biti zdravljeni od odgovornega zdravnika

zatecite se k

Dr. A. GODEL

Specijalisti za sigurno in hitro zdravljenje

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANCOSKIH IN NEMSKIH NAČINI

Krone in kožne bolezni

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. -- Specijalisti za pljučne, srčne, živ reumatične bolezni

ZARKI X — DIATERMIA — ANALIZE Sprejema se od 9. do 12 in od 15 do 21.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542

Prestrašeno pogledajo služabniki svojega gospodarja. Bili so, kakor vsi Rusi v onih časih, babjeverni ter so mislili, da je Pugačev začaral s svojim pogledom Orlova. Zato so se vrgli na njega, oddvojili od njega obe deklici in izvlekli verige, da ga vklenejo.

"Pustite ga! Nihče se ga ne sme dotakniti! Ali ne vidite, da to ni človek? To je pošast! To je duh, ki je vstal iz krste! — Na kolena! — Milost, car Peter III., Milost!"

Orlov se je komaj še držal na nogah. Zamolklo zakriči in se vrže na kolena. Sklone glavo, tako da se mu je čelo dotikalo hladnega leda.

Pugačev primě obe deklici za roke. Ni bežal, nasprotno, dostojanstveno je korakal z deklicama mimo preplašenih slug in mimo Orlova, ki ga se ni drznil pogledati. Ko je Pugačev korakal mimo njega, se sklone in mu zašepeta:

"Danes sem se ti prvič pokazal, grof Orlov. Moja krvava senca se ti bo pokazala še enkrat. Ko se ti bom pa prikazal tretjič, boš umrl, ubijalec!"

"Bogorodica!", je ječljal Orlov, "zaščití me. Mrtvi vstajajo iz svojih grobov. Približuje se maščevanje!"

Pugačev ni slišal ničesar več. Prišel je z deklicama do sani, ki so popolnoma osamljene stale na ledu.

"Hitro vstopite!", ukaže deklicama. "Daleč moramo že biti, ko se bo Orlov zopet zavedel!"

Deklicama pomaga na sani, požene konja in v trenutku so drveli po ledu.

"Pugačev", vzklikne Livija, ko so že deset minut nemoteno drveli po zamrznjeni Nevi, "kaj pomeni vse to? Kaj pomeni Orlova preplašenost, njegov vzkrik, ko je omenil carja Petra III? Pojasni mi to!"

"To je zelo enostavno!", odgovori kozak. "Opazil sem celo doma, v stepi, kako se ljudje čudijo in kako se mi klanjajo, kadarkoli me vidijo. Slični sem namreč nesrečnemu carju Petru III., katerega sta umorila Katarina in Orlov!"

Umolkne. Nato pa polglasno izgovori:

"To sličnost bom še potreboval; v tej grozni uri, ki smo jo sedaj preživeli, sem se za nekaj odločil!"

16. POGlavJE

Katarinino srečno jutro

Še nikoli, odkar je viadala Katarina, ni prišla tako dobro razpoložena v zajtrkovalnico. Bilo je to onega jutra, ko je prebil Potemkin prvo noč v zimski palači.

Katarina je sedela pri svoji čokoladi, stregel pa ji je paž Gabrijel. Ko je srkala dišečo čokolado, je Katarina običajno proučevala važne spise in reševala državne posle.

Danes pa se ni dotaknila aktov na mizi. Mirno je sedela in razmišljala; naenkrat pa ukaže pažu, da ji prinese črnilo in pero. Nato sto-

pi k mizi, napiše hitro nekoliko vrst na papir in podpiše.

Katrina, carica Rusije, pošilja generalmajorju Aleksandru Potemkinu svoj jutranji pozdrav in ga prosi, da sprejme kot znak carske milosti posestvo Panica v moskovski guberniji, z dvajset tisoč dušami. Ker bo generalmajor Potemkin potreboval za upravljanje tega posestva večjo vsoto denarja, naj blagovoli dvigniti pri državni blagajni 300.000 rubljev. — Katarina bo osebno zahvalo rada in takoj sprejela.

"Gabrijel! Pridi sem!"

Paž se požuri do carice. Poklekne pred njo in jo goreče pogleda.

"Me-li ljubiš Gabrijel? Ljubiš svojo carico?"

"Ali ljubim svojo carico?" — vzklikne mladenič. "Oh, ko bi mogel žrtvovati zanjo svoj življenje! Umreti zanjo, bi pomenilo za mene blaženost!"

"Ne ti moraš zame živeti Gabrijel!" — se je smehljala Katarina in ga nežno pogladila po laseh. "Služi mi zvesto; storil mi boš še mnogo uslug. Poslušaj Gabrijel, danes sem tako vesela, da bi hotela vsakega osrečiti! Četudi si neprestano bližini, vendar me še nikoli nisi ničesar prosil. Stori to sedaj — zaželi si kaj!"

Mladenič počasi vstane. Na njegovem obrazu ni bilo niti kapljice krvi.

(Dalje prihodujič)

IZŠEL JE

PRVI SLOVENSKI IZSELJENSKI

KOLENDAR

v Južni Ameriki za leto 1937

VSEBINA: Uvod — Dnevi, tedni in meseci — Leto 1937 — Ob obletnici (pesmica) — Argentina — Buenos Aires (pesmica) — Kratek zgodovinski opis slovenskega ozemlja — Jugoslavija — Agrikultura — Kulturni pregled in gospodarski razvoj Slovencev v J. Ameriki — V Idriji (pesmica) — Nekaj o radiju — Hiša čaka, pesem o pajku in nekdanjem dekletu — Podbrdo in okolica — Slovenska kultura v Buenos Airesu — Veseli in bridki spomini — Naše prireditve — Pri slovesu (pesmica) — Slovenec sem! — Bo z rakom v Argentini — Izseljenčeva tragedija — Tina iz Košane — Kako je bilo kaj doma — Slovenska krajina Prekmurje — Brez naslova — Predpustno pismo in Velika noč (pesmica) — Spomini na ing. Brinška — Večer na morju (pesmica) — Tiskarstvo — Sužnji — Vijolina — Za vinogradi — Sinko povprašuje in v Tihem večeru (pesnice) — Moje ječe — Pomlad prihaja (pesmica) — Slovanski svet — Viničarjeva pesem — Ljubezen, žena in njena vzgoja — Na tujem polju (pesmica) — Pesmi slovenskih izseljencev — V naravi — Kar nas jedelavcev (pesmica) — Kako se kuha in streže argentinski gospodi — Nekaj potrebnih naslovov po Bs. Airesu — Kako mora postopati kdor hoče klicati koga svojcev iz Evrope — Zanimivosti.

Naročite ga lahko naravnost na uredništvu Slov. lista kakor tudi pri vseh naših zastopnikih

Poleg zelo zanimivih člankov in raznovrstnih navodil in nasvetov prinaša bogato ilustracijo 64 slik iz skoro vseh vasi s Primorske in ostale Slovenije i z Jugoslavije.

CENA \$ 1.50; po pošti 30 cent. več.